

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU

IZVJEŠĆE O OBAVLJENOJ REVIZIJI
PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

SAMOBORSKI MAGAZIN, SAMOBOR

Zagreb, travanj 2003.

SADRŽAJ

strana

1.	ZAKONSKA REGULATIVA	2
2.	OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU	2
2.1.	Podaci o društvenom poduzeću	2
2.2.	Statusne i druge promjene	3
2.3.	Vlasnički povezana društva	3
3.	REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE	4
3.1.	Odluka o pretvorbi	4
3.1.1.	Razvojni program	5
3.1.2.	Program pretvorbe	5
3.1.3.	Izveštaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske	6
3.2.	Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća	6
3.3.	Rješenje o suglasnosti na pretvorbu	11
3.4.	Provedba programa pretvorbe	11
3.5.	Upis u sudski registar	13
4.	PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE	14
4.1.	Dionice s popustom i bez popusta	14
4.2.	Dionice iz portfelja fondova	15
4.3.	Vlastite dionice	16
4.4.	Stečaj	18
5.	VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA	18
5.1.	Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije	18
5.2.	Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima	20
5.3.	Raspolaganje nekretninama koje su uključene u procjenu	23
6.	OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE	27
6.1.	Ocjena postupka pretvorbe	27
6.2.	Ocjena postupka privatizacije	28
7.	OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE	31

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU

Klasa: 041-03/01-01/444

Urbroj: 613-01-02-03-8

Zagreb, 8. travnja 2003.

IZVJEŠĆE
O OBAVLJENOJ REVIZIJI PRETVORBE I PRIVATIZACIJE
DRUŠTVENOG PODUZEĆA SAMOBORSKI MAGAZIN, SAMOBOR

Na temelju odredbi Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 49/03 - pročišćeni tekst) i Zakona o reviziji pretvorbe i privatizacije (Narodne novine 44/01 i 143/02) obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Samoborski magazin, Samobor.

Revizija je obavljena u razdoblju od 10. prosinca 2002. do 8. travnja 2003.

Postupak revizije proveden je u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI (Narodne novine 93/94) i Kodeksom profesionalne etike državnih revizora.

1. ZAKONSKA REGULATIVA

Proces pretvorbe i privatizacije reguliraju sljedeći zakoni i propisi:

- Zakon o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 19/91, 45/92, 83/92, 16/93, 94/93, 2/94, 9/95),
- Zakon o trgovačkim društvima (Narodne novine 111/93, 34/99, 121/99),
- Zakon o privatizaciji (Narodne novine 21/96, 71/97, 73/00),
- Zakon o Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (Narodne novine 18/90, 47/90, 52/90, 19/91, 29/91),
- Zakon o Hrvatskom fondu za razvoj (Narodne novine 18/90, 42/90, 19/91, 29/91),
- Zakon o Hrvatskom fondu za privatizaciju (Narodne novine 84/92, 70/93, 76/93, 19/94, 52/94, 87/96),
- Upute za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 26/91),
- Pravilnik o uvjetima i načinu zamjene dionica ili udjela (Narodne novine 44/96), te drugi zakoni i propisi.

2. OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU

2.1. Podaci o društvenom poduzeću

Samoborski magazin poduzeće za vanjsku i unutrašnju trgovinu, s p.o. je društveno poduzeće sa sjedištem u Samoboru Perkovčeva 36. Osnovna djelatnost je trgovina na veliko i malo prehrambenim i neprehrambenim proizvodima, prijevoz robe u javnom cestovnom prometu, usluge na području prometa i vanjskotrgovinski promet. Osnovano je 1948. pod nazivom Nova trgovina od nekoliko malih klasičnih prodavaonica, lociranih uglavnom u središnjim ulicama grada Samobora, u privatnom ili nacionaliziranom poslovnom prostoru. Trgovačko poduzeće Nova trgovina 1975. spojeno je s poduzećem Samoborpromet i od tada posluje pod nazivom Samoborski magazin (dalje u tekstu: Poduzeće). Nakon toga prišlo se specijalizaciji prodavaonica te zatvaranju manje uspješnih na istim lokacijama. U Samoboru je 1981. izgrađena robna kuća, a robni centar 1984.

Poduzeće ima maloprodajnu mrežu od 47 prodajnih jedinica s 12 254 m² prodajnog prostora, robni centar s 1 643 m² korisnog prostora i 762 m² upravnog prostora. U strukturi maloprodajne mreže ima 27,7% samoposluživanja s 28,2% maloprodajnog prostora, dvije robne kuće s 36,6% ukupno raspoloživog maloprodajnog prostora. Maloprodajna mreža je mješovitog tipa, kombinirana od starijih i novosagrađenih objekata.

Asortiman se sastoji iz prehrambenog i neprehrambenog dijela mješovitog sadržaja. Poduzeće je na dan 31. prosinca 1991. imalo 439 zaposlenih, od kojih 46 visoko kvalificiranih i 246 kvalificiranih. Poduzeće posluje na lokalnom tržištu, gdje se javlja kao glavni snabdjevač stanovništva. Tradicionalno je nositelj ponude roba za zadovoljavanje širokog asortimana potreba građana. Ostvaruje dio prometa i s potrošačima iz susjedne Slovenije, grada Zagreba i drugih mjesta šire okoline Samobora. Kao glavni kupci javljaju se građani, privatna trgovačka poduzeća za preprodaju, veliki kupci na malo iz javnog i drugih sektora, ugostitelji, prerađivači prehrambenih proizvoda i drugi kupci na malo.

Direktor Poduzeća u vrijeme pretvorbe bio je Josip Novoselić.

U bilanci uspjeha za 1991. iskazani su prihodi u iznosu 832.590.000.- HRD, rashodi u iznosu 830.319.000.- HRD i dobit u iznosu 2.271.000.- HRD. U bilanci stanja na dan 31. prosinca 1991. iskazana je vrijednost aktive odnosno pasive u iznosu 605.326.000.- HRD ili 11.005.927,27 DEM.

2.2. Statusne i druge promjene

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu broj Fi 700/94 od 18. ožujka 1994. upisana je promjena oblika organiziranja pretvorbom društvenog poduzeća u dioničko društvo pod nazivom Samoborski magazin, poduzeće za vanjsku i unutrašnju trgovinu sa sjedištem u Samoboru, Perkovčeva 36 (dalje u tekstu: Društvo). Temeljni kapital Društva iznosio je 18.495.870.800.- HRD, što je protuvrijednost od 12.192.400,- DEM, prema tečaju 1,- DEM = 1.517.- HRD.

Društvo je 29. lipnja 1995. donijelo statut, kao temeljni opći akt, kojim su uređena temeljna pravila u pogledu pravnog statusa i ustrojstva, te prava i obveze dioničara Društva. Prema rješenju Trgovačkog suda u Zagrebu od 9. svibnja 1996. upisano je u sudski registar usklađenje općih akata sa Zakonom o trgovačkim društvima.

Trgovački sud u Zagrebu donio je 27. lipnja 1997. rješenje broj St-41/97 kojim se otvara stečajni postupak.

2.3. Vlasnički povezana društva

Društvo je 1. srpnja 1996. donijelo odluku o osnivanju društva s ograničenom odgovornošću Sama-trgovina Samobor, Južno naselje bb. Temeljni kapital sastojao se od nekretnina, opreme i stvari u vrijednosti 5.024.300,00 kn, za što je provedena revizija osnivanja. Unesena imovina obuhvaćala je građevinske objekte u vrijednosti 4.297.752,00 kn, zemljište u vrijednosti 239.465,52 kn i opremu u vrijednosti 487.161,00 kn.

Početak srpnja 1996., između Društva, Globus Holdinga d.o.o., Petra Bebera, te Tomislava Draguna, zaključen je sporazum kojim je utvrđeno da je Petar Beber vlasnik 16 092 dionice Društva nominalne vrijednosti 1.609.200,- DEM i bio nositelj prava i obveza iz ugovora broj 88/95-SM kojim je Tomislav Dragun prenio na njega pravo i obveze za 12 087 dionica Društva koje je kupio od Hrvatskog mirovinskog osiguranja. Globus Holding d.o.o. je na ime duga Društva za otkup vlastitih dionica uplatio 608.000,- DEM društvu Radež, d.d. Blato, te se potraživanje Globus Holding d.o.o. od Društva obvezao cesijom prenijeti na Petra Bebera. Nakon provedenih svih ovih radnji, Petar Beber je za stjecanje društva Sama trgovina u kojem je vrijednost temeljnog kapitala 5.024.000,00 kn (1.395.660,70 DEM) prenio Društvu 16 092 vlastite dionice nominalne vrijednosti 1.609.200,- DEM, te podmirio obvezu Društva prema društvu Radež, d.d. Blato u iznosu 608.000,- DEM. Dionice koje je Tomislav Dragun prenio na Petra Bebera nisu prenesene na Društvo, jer je ugovor o kupnji dionica zbog neplaćanja raskinut.

3. REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE

Postupak pretvorbe Poduzeća započeo je na temelju odluke radničkog savjeta od 25. lipnja 1992. Društvena poduzeća bila su obvezna Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (dalje u tekstu: Agencija), uz odluku o pretvorbi, dostaviti program pretvorbe poduzeća, izvještaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske, podatke o proizvodnim, tehničko - tehnološkim, kadrovskim i organizacijskim mogućnostima, tržišnom položaju i ocjeni boniteta Poduzeća, razvojni program, podatke i dokaze o pravu korištenja nekretnina, izvod iz sudskog registra i elaborat o procijeni vrijednosti Poduzeća.

3.1. Odluka o pretvorbi

Odluku o pretvorbi donio je radnički savjet 25. lipnja 1992. Predsjednik radničkog savjeta bio je Zdenko Novak, a članovi Nada Brglez, Anđela Brunović, Milica Canjuga, Ivica Devunić, Josip Horvat, Božidar Juratović, Kristina Kleščić, Josip Kolman, Vlado Kordić, Drago Kos, Barica Kotarski, Zdravko Noršić, Zdenko Ivan Novak, Stjepan Remus, Marijan Stanec, Josip Staničić i Marija Vranešić.

Prema odluci o pretvorbi Poduzeće se pretvara u dioničko društvo prodajom Poduzeća odnosno njegovih idealnih dijelova u vrijednosti 9.990.727,- DEM, a uz popust do 4.995.350,- DEM. Dionice koje ne steknu osobe iz članka 5. stavka 1. točke 1. do 5. Zakona, predviđeno je prenijeti Hrvatskom fondu za razvoj, Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske i Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika Hrvatske u utvrđenim omjerima.

Navedena procijenjena vrijednost Poduzeća dijeli se na 99 907 dionica svaka nominalne vrijednosti 100,- DEM. Na zahtjev Fonda procijenjena vrijednost Poduzeća je povećana, te je donesena nova odluka.

Odlukom o izmjeni i dopuni odluke od 11. lipnja 1993. vrijednost Poduzeća iznosila je 12.192.400,- DEM. Prema spomenutoj odluci Poduzeće se pretvara u dioničko društvo prodajom 60 962 dionica koje se mogu prodati isključivo uz popust i to osobama iz članka 5. točke 1., 2. i 2.a Zakona. Pravo prvenstva pri upisu imaju zaposleni i ranije zaposleni u Poduzeću. U pogledu dionica koje ne predbilježe zaposleni i ranije zaposleni, pravo upisa imaju zaposleni u državnoj službi i punoljetni državljani Republike Hrvatske po načelu vremenskog prioriteta. Preostalih 60 962 dionice kao i svih dionica koje nisu stekle osobe iz članka 5. točke 1., 2. i 2.a Zakona predviđeno je prodati u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i Pravilnika o prodaji dijela Poduzeća javnim prikupljanjem ponuda. Navedena procijenjena vrijednost Poduzeća dijeli se na 121 924 dionica, svaka nominalne vrijednosti 100,- DEM.

Zahtjev za donošenje rješenja o suglasnosti za provođenje pretvorbe zaprimljen je u zakonskom roku. Uz odluku o pretvorbi dostavljeni su svi prilozi navedeni u članku 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća: program pretvorbe, izvještaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske da je godišnji obračun za proteklu godinu iskazan u skladu s propisima i računovodstvenim standardima, podaci o proizvodnim, tehnološko-tehničkim, kadrovskim i organizacijskim mogućnostima, tržišnom položaju i ocjeni boniteta Poduzeća, razvojni program, podaci i dokazi o pravu korištenja nekretnina, izvod iz sudskog registra i elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća.

3.1.1. Razvojni program

Razvojni program donesen je za razdoblje od 1992. do 1997. Njime su postavljeni sljedeći ciljevi: biti po razvoju vodeće poduzeće u grani djelatnosti, specijalizirano za trgovinu mješovitim robama i opremom, poslovati u sustavu potpune opskrbe krajnjih potrošača u prodaji na malo, u veleprodaji u snabdijevanju preprodavača, specifičnoj proizvodnji, u pružanju usluga zastupanja uz postizanje visoke kvalitete usluga, postići razvijenu mrežu suvremenih institucija i oblika maloprodaje, veleprodajnih institucija i sponzoriranje maloprodajnog lanca individualnih vlasnika trgovina.

Posebnim strateško-operativnim projektom predviđeno je osmisliti proširenje poslovne aktivnosti i viši stupanj prodora na tržišta Zagreba, Jastrebarskog, Zaprešića, Brežica, Krškog, Novog Mesta, Sevnice i graničnog prijelaza Bregana. Predviđen je manji rast plaća, što je uvjetovano smanjenjem broja zaposlenih radnika na potrebnu optimalnu razinu za obavljanje prometa u 1993. i kasnijim razvojnim godinama, a kao rezultat poboljšanja materijalnog položaja i promjena u kvalifikacijskoj strukturi, većoj produktivnosti i novom prometu.

Razvojnim programom planirano je povećanje ukupnog prihoda za 175.550.000.- HRD s 815.613.000.- HRD u 1992. na 991.568.000.- HRD u 1997., što je povećanje za 21,6%. U drugoj varijanti planirano je povećanje prihoda za 68,3%. U istom razdoblju planirano je povećanje bruto dobiti sa 6.536.000.- HRD u 1992. na 44.506.000.- HRD u 1997., što je povećanje za 37.970.000.- HRD ili 580,1%. Predviđeno je povećanje ostatka dobiti za 21.263.000.- HRD s 3.661.000.- HRD na 24.924.000.- HRD. Utvrđeno je da veličina i lokacija raspoloživih objekata udovoljava pretpostavkama za postizanje planiranih prihoda, osim što će trebati rekonstruirati i obnoviti interijere, a što će učiniti iz vlastitih sredstava. Razvojnim programom planirano je broj zaposlenih smanjiti s 439 koliko je bilo na koncu 1991., na 350 zaposlenika.

Razvojni program sadrži sve potrebne podatke s financijskim pokazateljima na temelju kojih se mogu sagledati razvojne mogućnosti Poduzeća, kao što je propisano Uputama za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Sadrži polazne osnove razvojnog programa, povijesni razvoj Poduzeća, djelatnost, strategiju razvoja, sažetak analize i projekcije tržišta, tehnološko-tehničke lokacijske i ljudske aspekte razvoja i organizacijske karakteristike Poduzeća i ekonomsko financijske aspekte razvojnog programa.

3.1.2. Program pretvorbe

Radnički savjet Poduzeća 25. lipnja 1992. donio je program pretvorbe. Tijekom 1993. (u veljači i lipnju) usvojene su dvije izmjene programa pretvorbe. Program je donesen u skladu s Uputama za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Programom određen način pretvorbe, procijenjena vrijednost Poduzeća, nominalna vrijednost i broj dionica, odgovaraju podacima utvrđenim u izmjeni odluke o pretvorbi od 11. lipnja 1993. Programom pretvorbe određen je: model pretvorbe, pojedinosti o uvjetima stjecanja dionica, nominalna vrijednost i broj dionica, pojedinosti o načinu pretvorbe, način, upis i uplata dionica, sazivanje i rad osnivačke skupštine.

Programom pretvorbe određeno je da će se pretvorba Poduzeća obaviti prodajom 60 962 dionice jednokratno ili u obrocima osobama iz članka 5. stavka 1 točke 1., 2. i 2.a Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, tako da svaka od tih osoba može uz popust otkupiti najviše 200 dionica nominalne vrijednosti 20.000,- DEM. Sve dionice koje ne steknu navedene osobe i preostalih 60 962 dionice prodaju se u skladu s odredbama Zakona, i Pravilnika o prodaji dijela Poduzeća javnim prikupljanjem ponuda. U programu je navedena procijenjena vrijednost Poduzeća u iznosu 12.192.400,- DEM koja se dijeli na 121 924 dionice. Svaka dionica daje pravo na jedan glas. Programom pretvorbe utvrđeni su svi osnovni elementi i postupci koji su od utjecaja na predloženi način pretvorbe.

3.1.3. Izvještaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske

Izvještaj o zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna za 1990. izradila je Služba društvenog knjigovodstva 12. studenoga 1991. Postupak utvrđivanja zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna obavljen je na temelju odredbi članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Postupkom utvrđivanja zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna za 1990. utvrđeno je da je godišnji obračun iskazan u skladu s propisima. Dana 22. travnja 1992., Služba društvenog knjigovodstva, obavila je uvid u najznačajnije pozicije bilance stanja i bilance uspjeha na dan 31. prosinca 1991. i konstatirano je da je godišnji obračun za 1991. iskazan u skladu s propisima i standardima.

3.2. Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća

Ekonomski fakultet, Centar za poslovno upravljanje iz Zagreba izradio je u lipnju 1992. elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća. U postupku procjene sudjelovali su i zaposlenici Poduzeća.

Prema elaboratu o procjeni vrijednosti Poduzeća vrijednost temeljnog kapitala iznosila je 9.990.727,- DEM, što primjenom tečaja za 1,- DEM = 55,- HRD iznosi 549.489.985,- HRD. Na zahtjev Fonda vrijednost Poduzeća je povećana za 2.201.746,- DEM (22,0%) na 12.192.473,- DEM. Procijenjena vrijednost je vrijednost dobivena uporabom statističke metode procjene.

U tablici u nastavku daje se pregled knjigovodstvene i procijenjene vrijednosti.

Tablica broj 1

Pregled knjigovodstvene i procijenjene vrijednosti

u DEM

Redni broj	Naziv	Knjigovodstvena vrijednost na dan 31. prosinca 1991.	Procijenjena vrijednost (osnovni elaborat o procjeni)	Procijenjena vrijednost prema dopuni elaborata
A	Aktiva	11.005.927,-	12.694.309,-	14.896.055,-
1.	Nematerijalna ulaganja	92.218,-	92.218,-	92.218,-
2.	Materijalna ulaganja	7.616.764,-	9.506.909,-	11.518.145,-
2.1.	Zemljišta	1.446.727,-	1.426.436,-	1.331.618,-
2.2.	Građevinski objekti	5.849.691,-	7.637.836,-	9.743.891,-
2.3.	Oprema	240.182,-	362.473,-	362.473,-
2.4.	Materijalna ulaganja u pripremi	80.164,-	80.164,-	80.164,-
3.	Dugoročna financijska ulaganja	48.236,-	48.236,-	48.236,-
3.1.	Uložena sredstva u banke	39.109,-	39.109,-	39.109,-
3.2.	Ulaganja u vrijednosne papire	9.127,-	9.127,-	9.127,-
4.	Obrtna sredstva	2.932.655,-	3.018.036,-	3.208.545,-
4.1.	Zalihe	2.413.637,-	2.413.637,-	2.413.637,-
4.2.	Potraživanja	231.018,-	327.673,-	506.909,-
4.3.	Kratkoročna financijska ulaganja	15.218,-	15.218,-	15.218,-
4.4.	Novčana sredstva i vrijednosni papiri	272.782,-	261.509,-	272.782,-
5.	Aktivna vremenska razgraničenja	28.909,-	28.909,-	28.909,-
6.	Izvanposlovna sredstva	287.145,-	-	-
B	Obveze	2.703.582,-	2.703.582,-	2.703.582,-
1.	Obveze prema dobavljačima	2.110.527,-	2.110.527,-	2.110.527,-
2.	Druge kratkoročne obveze	593.055,-	593.055,-	593.055,-
Vrijednost Poduzeća (A-B)		8.302.345,-	9.990.727,-	12.192.473,-

Osnovicu za izračunavanje knjigovodstvene i procijenjene vrijednosti Poduzeća činila je bilanca stanja na dan 31. prosinca 1991. Knjigovodstvena vrijednost Poduzeća iznosi 8.302.345,- DEM, odnosno 456.628.975,- HRD (prema tečaju 1,- DEM = 55,- HRD), a izračunana je na način da je ukupna aktiva u iznosu 11.005.927,- DEM (605.326.000,- HRD) umanjena za obveze u iznosu 2.703.582,- DEM (148.697.000,- HRD).

Procijenjena vrijednost Poduzeća prema osnovnom elaboratu iznosila je 549.489.985.- HRD, odnosno iskazana je u iznosu 9.990.727,- DEM. Prema dopunama i izmjenama elaborata vrijednost Poduzeća je povećana za 2.201.746,- DEM na 12.192.473,- DEM ili za 22,4%. Najznačajnije povećanje odnosi se na povećanje vrijednosti građevinskih objekata koji su povećani za 2.106.055,- DEM, sa 7.637.836,- DEM na 9.743.891,- DEM ili za 27,6%. Istodobno je vrijednost zemljišta smanjena za 94.818,- DEM, obrtna sredstva povećana su 190.509,- DEM ili 6,3%, a izvanposlovna sredstva knjigovodstvene vrijednosti 287.145,- DEM nisu uključena u procijenjenu vrijednost Poduzeća. Prigodom preračuna HRD u DEM primijenjen je važeći tečaj na dan 31. prosinca 1991. (1,- DEM = 55.- HRD). Kod utvrđivanja procijenjene vrijednosti Poduzeća, pojedinačnim procjenama stavaka iz bilance stanja, analizirane su i obuhvaćene značajnije stavke aktive i obveza. Prema izmjenama i dopunama elaborata o procjeni, ukupna vrijednost imovine procijenjena je u iznosu 14.896.055,- DEM (819.283.025.- HRD). Istodobno su obveze procijenjene u iznosu 2.703.582,- DEM (148.697.000.- HRD).

Dopune elaborata o procijenjenoj vrijednosti Poduzeća dostavljene su Agenciji u siječnju 1993. Dopunama elaborata procijenjena vrijednost Poduzeća na dan 31. prosinca 1991. iskazana je u iznosu 12.192.473,- DEM, odnosno 670.586.015.- HRD prema tečaju 1,- DEM = 55.- HRD. Dana su tražena obrazloženja i dopune.

Sastavni dio elaborata je i elaborat o procijenjenoj vrijednosti nekretnina te elaborat o procjeni opreme.

- Elaborat o procjeni vrijednosti nekretnina

Procijenjene nekretnine, u vlasništvu Poduzeća, nalaze se na 28 lokacija smještenim u Samoboru i okolnim naseljima. Ukupna procijenjena vrijednost nekretnina prema izmjenama i dopunama elaborata o procjeni nekretnina iskazana je u iznosu 11.075.510,- DEM, odnosno 609.153.050.- HRD (prema tečaju 1,- DEM = 55.- HRD). Od navedenog iznosa 6.958.113,- DEM (62,8%) odnosi se na objekte, 2.518.241,- DEM (22,7%) na priključke, 1.331.619,- DEM (12,0%) na zemljište, a 267.537,- DEM (2,4%) na vanjsko uređenje. Procjena je obavljena na temelju pregleda izgrađenih objekata, važećih građevinskih propisa i normativa Republike Hrvatske te postupaka procjene vrijednosti nekretnina. Kod utvrđivanja vrijednosti zemljišta korištene su cijene pripreme zemljišta i troškovi izgradnje komunalnih priključaka iz Odluke o građevinskom zemljištu Skupštine grada Samobor koje su vrijedile na koncu 1991.

Vrijednost zemljišta procijenjena je na 1.331.618,- DEM, a obuhvaća ukupno 28 lokacija, od kojih su na 23 lokacije sagrađeni objekti, a pet lokacija je bez objekata. U procijenjenu vrijednost zemljišta nije uključena prometna vrijednost zemljišta na 17 lokacija u iznosu 975.554,55 DEM.

Ukoliko se utvrđenoj vrijednosti zemljišta pribroji prometna vrijednost zemljišta, vrijednost zemljišta bi iznosila 2.307.172,55 DEM i veća je od procijenjene za 7,3%. U elaboratu prometna vrijednost zemljišta je izračunana ali u pregledu vrijednosti zemljišta nije uključena uz obrazloženje da je sadržana u troškovima pripreme zemljišta. Vrijednost zemljišta čini 12,0% ukupne vrijednosti nekretnina.

Ukupna vrijednost 23 objekta procijenjena je na 6.958.113,- DEM, što čini 62,8% ukupne vrijednosti nekretnina. Vrijednosno najznačajniji objekt je robna kuća u Samoboru koja je procijenjena u vrijednosti 3.481.004,- DEM, što čini 50,0% ukupno procijenjene vrijednosti objekata. Vrijednost objekata manje je procijenjena za 1.475.804,39 DEM ili za 21,2% od ukupno procijenjene vrijednosti objekata. Procjena objekta polazila je od utvrđivanja cijene koštanja novih jednakih ili sličnih objekata korigirana koeficijentom umanjenja uslijed starosti i trošnosti ovisno o strukturi vrijednosti koju čini konstrukcija, obrtničko završni radovi i instalacije, uz uvažavanje Uputa za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Umanjenje vrijednosti konstrukcije utvrđivano je ovisno o starosti objekata i predviđenom vijeku trajanja. Zbog pogrešnog izračuna vrijednost umanjenja konstrukcije je proračunana manje. Objekt čija je procijenjena vrijednost 3.481.004,- DEM starosti deset godina i vjerojatnog vijeka trajanja od 100 godina manje je procijenjen za 652.092,92 DEM. Vrijednost umanjenja konstrukcije trebala je iznositi 4,0% od nove vrijednosti objekta, a procjenom je vrijednost konstrukcije umanjena za 31,0%, uz obrazloženje da je dodatno umanjena zbog loše izvedbe i loše kvalitete ugrađenog materijala. Da bi se vrijednost konstrukcije umanjila za 31,0%, objekt kojem je predviđeni vijek trajanja 100 godina trebao bi biti star 51 godinu, a ne deset kao što je ovdje bio slučaj. U opisu objekta navedeno je da je novijeg datuma, te da je građen kao armirano betonska konstrukcija koja se sastoji nosivih stupova, greda, betonskih zidova i punih stropnih ploča. Iz navedenog opisa može se zaključiti da je konstrukcija izrađena po tehnologiji gradnje koja je i sada u primjeni, te nije bilo razloga za višestruko umanjenje vrijednosti konstrukcije, tim više što se radi o relativno novom objektu. Kod drugog objekta procijenjene vrijednosti 766.149,45 DEM, koji je u vrijeme procjene bio star 15 godina a kojem je predviđeni vijek trajanja 60 godina vrijednost konstrukcije umanjena je za 48,2%. Da bi vrijednost konstrukcije bila umanjena za navedeni postotak objekt bi trebao biti star 42 godine. Vrijednost objekta je zbog pogrešnog izračuna procijenjena manje za 153.604,50 DEM ili 20,1%. U opisu objekta navedeno je da je izgrađen klasičnim materijalima kao armirano betonski objekt, sa svim potrebnim instalacijama i vlastitom kotlovnicom uz konstataciju da je opće stanje objekta dobro. Iz navedenog opisa može se zaključiti da je objekt bio u dobrom stanju te da nije trebalo dodatno umanjivati vrijednost konstrukcije zbog loše izvedbe i loše kvalitete ugrađenog materijala, a što je navedeno kod svih objekata.

Konstrukcija objekta procijenjene vrijednosti 487.806,70 DEM, starosti 13 godina i procijenjenog vijeka trajanja 100 godina, umanjena je za 37,9%. Prema izračunu umanjenje konstrukcije moglo je iznositi 6,0%.

Da bi se vrijednost konstrukcije umanjila za navedeni postotak objekt bi trebao biti star 60 godina. Vrijednost objekta je zbog pogrešnog izračuna i dodatnog umanjenja zbog loše izvedbe i loše kvalitete ugrađenog materijala procijenjena manje za 69.007,- DEM ili 14,2%. U opisu objekta, pored ostalog, navedeno je da je objekt održavan i u dobrom stanju, osim što je potrebno osvježanje fasade i unutrašnjosti cijelog objekta. Slično je rađeno i kod drugih objekata, svima je vrijednost konstrukcije višestruko umanjena.

- Elaborat o procjeni vrijednosti opreme

Temelj za procjenu vrijednosti opreme bio je popis imovine na dan 31. prosinca 1991. Procjenom je obuhvaćena sva oprema evidentirana u poslovnim knjigama. S obzirom na raznolikost opreme kod procjene opreme primijenjena je kombinirana metoda tekućih cijena i knjigovodstvena metoda. U procjenu vrijednosti opreme uključeno je više elemenata kao što su: važeće tržišne cijene, funkcionalna sposobnost, način održavanja, starost i kvaliteta. Vrijednost opreme koja nije bila tržišno zastupljena u vrijeme procjene, utvrđena je na temelju revalorizirane knjigovodstvene vrijednosti.

Prema elaboratu, procijenjena vrijednost opreme iznosila je 362.473,- DEM, odnosno 19.936.015.- HRD prema tečaju 1,- DEM = 55.- HRD.

Nakon pregleda stanja opreme zaključeno je da oprema dobro funkcionira uz puno iskorištenje kapaciteta. Procijenjena vrijednost opreme je za 50,9% veća od knjigovodstvene zbog toga što je zakonski rok za otpis opreme uglavnom kraći od stvarnog, pa su mnoga sredstva koja su knjigovodstveno otpisana još uvijek u uporabi i dobro funkcioniraju, te što su stope revalorizacije zaostajale za rastom cijena opreme što je dovelo do razlika između knjigovodstvene vrijednosti i cijena nove opreme. Oprema je podijeljena na tri osnovne grupe i sastoji se od prijevoznih sredstava, računalne opreme i opreme po knjigovodstvenoj vrijednosti.

Procjena sadašnje vrijednosti po grupama opreme dana je u tablici broj 2.
Tablica broj 2

Procjena sadašnje vrijednosti opreme

Redni broj	Naziv grupe	Procijenjena vrijednost		Udjel u %
		u HRD	u DEM	
1.	Prijevozna sredstva	6.724.795.-	122.269,-	33,7
2.	Računalna oprema	1.126.235.-	20.477,-	5,7
3.	Oprema po knjigovodstvenoj vrijednosti	12.084.985.-	219.727,-	60,6
Ukupno		19.936.015.-	362.473,-	100,0

S obzirom da se radi o trgovačkom poduzeću, zalihe trgovačke robe imaju značajan udjel (21,9%) u ukupnoj imovini Poduzeća iskazanoj u poslovnim knjigama. Poduzeće je vrijednost zaliha trgovačke robe na koncu 1991. utvrdilo na temelju nivelacije cijena, tako da je knjigovodstvena vrijednost zaliha uzeta za njihovu stvarnu vrijednost. Bruto vrijednost zaliha umanjena je za vrijednost uračunanog poreza i razlike u cijeni, te je dobivena procijenjena vrijednost zaliha trgovačke robe u iznosu 2.413.637,- DEM, što čini 19,8% ukupno procijenjene vrijednosti Poduzeća.

Kod procjenjivanja potraživanja od kupaca koncem 1991. Poduzeće nije uključilo potraživanja od kupaca iz Srbije i Crne Gore u iznosu 551.676.000.- HRD. Druga potraživanja nakon analize dužnika i ocjene realnosti naplate pojedinačnih potraživanja procijenjena su na 506.909,- DEM, što je za 275.891,- DEM (119,4%) više od iskazanog u knjigovodstvu.

Služba društvenog knjigovodstva je kod ocjene godišnjeg obračuna za 1991. utvrdila da su obveze realno iskazane, te je na temelju spomenutog izvještaja za procijenjenu vrijednost obveza uzeta knjigovodstvena vrijednost u iznosu 148.697.010.- HRD, odnosno 2.703.582,- DEM prema tečaju 1,- DEM = 55.- HRD. Obveze se odnose na obveze prema dobavljačima u iznosu 2.110.527,- DEM, obveze po kreditima u iznosu 254.545,- DEM, obveze za poreze i doprinose u iznosu 148.236,- DEM, pasivna vremenska razgraničenja u iznosu 95.255,- DEM, obveze za osobne dohotke u iznosu 4.509,- DEM i druge obveze u iznosu 90.510,- DEM.

3.3. Rješenje o suglasnosti na pretvorbu

U skladu s odredbama članka 12. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Agencija je bila dužna u roku 60 dana od primitka odluke i druge zakonom propisane dokumentacije dati suglasnost na namjeravanu pretvorbu.

Hrvatski fond za privatizaciju (dalje u tekstu: Fond) je 2. lipnja 1993. donio rješenje kojim se Poduzeću daje suglasnost na namjeravanu pretvorbu. Iz dokumentacije nije vidljivo zbog čega je rješenje doneseno godinu dana kasnije od prve predaje dokumentacije i mjesec i pol dana nakon proteka 60 dana od dopune dokumentacije.

Prema rješenju Fonda, procijenjena vrijednost Poduzeća iznosila je 12.192.400,- DEM, odnosno 18.495.870.800.- HRD, prema srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske koji je vrijedio na dan donošenja rješenja 1.517.- HRD za 1,- DEM, što je navedeno u odluci o pretvorbi od 11. lipnja 1993.

U rješenju je navedeno da se Poduzeće pretvara u dioničko društvo prodajom dionica osobama iz članka 5. stavak 1. točke 1., 2. i 2.a Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i to 50,0% procijenjene vrijednosti društvenog kapitala. Eventualno neprodani taj dio dionica te preostalih 50,0% procijenjene vrijednosti društvenog kapitala prodaje se u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i Pravilnika o prodaji dijela poduzeća javnim prikupljanjem ponuda.

3.4. Provedba programa pretvorbe

Postupak pretvorbe proveden je prema rješenju Fonda od 2. lipnja 1993. Poduzeće je 11. lipnja 1993. objavilo poziv na predbilježbu upisa dionica u postupku pretvorbe. Zanimanje za kupnju dionica bilo je veće od zakonske mogućnosti za prodaju uz popust do 50,0% procijenjene vrijednosti Poduzeća, tako da je proporcionalno umanjena vrijednost dionica koju su osobe iz članka 5. stavak 1. točke 1. i 2. mogle kupiti, te je vrijednost umanjena na 18.200,- DEM, ili 182 dionice po osobi. U pozivu za upis i prodaju dionica također je navedeno da se na temelju upisanih dionica zaključi ugovor s Fondom kao i da se dionice mogu otplaćivati u razdoblju od pet godina, prema uvjetima sadržanim u ugovoru o kupnji dionica. Rok za podnošenje ponuda bio je 18. lipnja 1993., a rok za uplatu prvog obroka, odnosno ugovorenog iznosa 10. rujna 1992.

Prema izvještaju Društva o prodanim dionicama od 29. lipnja 1993. ukupno je zaključeno 377 ugovora kojima je prodano 60 962 dionice nominalne vrijednosti 6.096.200,- DEM, odnosno 50,0% procijenjene vrijednosti Poduzeća. Sve dionice upisane su uz popust.

Nakon provedenog upisa od ukupnog broja dionica prodano je 60 962 dionice s popustom, što čini 50,0% ukupno izdanih dionica, a preostalih 50,0% dionica ponuđeno je na prodaju javnim prikupljanjem ponuda, u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i Pravilnika o prodaji dijela poduzeća javnim prikupljanjem ponuda. Prodano je 24 700 dionica, što predstavlja 40,5% ukupno ponuđenih dionica, a neprodane su ostale 36 262 dionice, odnosno 59,5%.

Neprodane dionice su u skladu s odredbama članka 5. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća prenesene fondovima i to 2/3 ili 24 175 dionica nominalne vrijednosti 2.417.500,- DEM preneseno je Fondu, a 1/3 ili 12 087 dionica nominalne vrijednosti 1.208.700,- DEM preneseno je mirovinskim fondovima.

Prema pregledu liste dioničara od 29. lipnja 1993. zaključeno je 377 ugovora za prodaju 60 962 dionica s popustom, nominalne vrijednosti 6.096.200,- DEM od čega su 363 ugovora zaključena uz obročnu otplatu, a 14 ugovora uz jednokratnu otplatu.

U tablici broj 3 iskazan je pregled upisanih, kupljenih i prenesenih dionica fondovima.

Tablica broj 3

Pregled upisanih, kupljenih i prenesenih dionica početkom 1994.

Redni broj	Dioničari	Broj dionica	Nominalna vrijednost u DEM	% udjela u kapitalu
1.	Fond	24 175	2.417.500,-	19,8
2.	Fond radnika	8 461	846.100,-	6,9
3.	Fond poljoprivrednika	3 626	362.600,-	3,0
4.	Josip Novoselić	1 189	118.900,-	1,0
5.	mali dioničari (376)	84 473	8.447.300,-	69,3
Ukupno:		121 924	12.192.400,-	100,0

Malim dioničarima je uz popust prodano 60 962 dionice nominalne vrijednosti 6.096.200,- DEM, što je iznosilo 9.247.935.400,- HRD. U cijelosti je iskorišten dozvoljeni iznos za upis dionica uz popust od 50,0%. Primijenjen je srednji tečaj Narodne banke Hrvatske na dan donošenja rješenja Fonda koji je iznosio 1.517,- HRD za 1,- DEM.

Zaključeno je 377 ugovora o prodaji dionica od kojih 363 uz obročno plaćanje, a 14 uz jednokratno plaćanje. Ukupno odobreni popust iznosi 2.544.883,90 DEM, što čini 41,8% nominalne vrijednosti, te ukupno ugovorena razlika za uplatu iznosi 3.551.316,10 DEM ili 58,2% nominalne vrijednosti.

Dionice s popustom kupilo je 377 osoba od kojih su svi zaposleni, ranije zaposleni i umirovljenici. Obveza za uplatu prvog obroka iznosila je 145.223.161,- HRD. Hrvatska kreditna banka za obnovu dostavila je koncem lipnja 1993. potvrdu o uplaćenih 145.223.161,- HRD na ime prvog obroka.

Fond je, na temelju javnog natječaja, u listopadu 1993., ponudio na prodaju preostalih 50,0% dionica (60 962). Prodano je 24 700 dionica, a 36 262 dionice ili 29,7% ukupnog broja dionica ostalo je neprodano. Radnički savjet je 14. prosinca 1993. donio odluku o prijenosu neprodanih dionica fondovima i to 24 175 dionica preneseno je Fondu, 8 461 dionica Fondu radnika i 3 626 dionica preneseno je Fondu poljoprivrednika.

Postupak pretvorbe Društva u dioničko društvo proveden je u skladu s donesenim programom pretvorbe i rješenjem Fonda.

3.5. Upis u sudski registar

Društvo je upisano u sudski registar na temelju rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu od 18. ožujka 1994., pod imenom Samoborski magazin društvo za vanjsku i unutrašnju trgovinu d.d., sa sjedištem u Samoboru. Osoba ovlaštena za zastupanje je Josip Novoselić, direktor Društva. Upisan je temeljni kapital u iznosu 12.192.400,- DEM ili 18.495.870.800,- HRD (121 924 dionica), a nominalna vrijednost jedne dionice je 100,- DEM. Pregled vlasničke strukture dionica na dan upisa u sudski registar dioničkog društva daje se u sljedećoj tablici.

Tablica broj 4

Vlasnička struktura dionica upisanih u sudski registar

Redni broj	Dioničari	Broj dionica	Nominalna vrijednost dionica u DEM	% temeljnog kapitala
1.	Fond	24 175	2.417.500,-	19,8
2.	Fond radnika	8 461	846.100,-	6,9
3.	Fond poljoprivrednika	3 626	362.600,-	3,0
4.	Josip Novoselić	1 189	118.900,-	1,0
5.	drugi dioničari	84 473	8.447.300,-	69,3
Ukupno		121 924	12.192.400,-	100,0

4. PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE

4.1. Dionice s popustom i bez popusta

Prema evidencijama Fonda zaključeno je ukupno 377 ugovora kojima je uz popust prodano 60 962 dionice nominalne vrijednosti 6.096.200,- DEM ili 50,0% vrijednosti Društva, a ugovori su zaključeni s 377 dioničara. Pojedinačno uz popust zaposleni i ranije zaposleni, najviše su upisali 182 dionice nominalne vrijednosti 18.200,- DEM. Jednokratna uplata ugovorena je s 14 dioničara, a obročna otplata na rok od pet godina ugovorena je s 363 dioničara. S 18 dioničara zaključeni su dodaci ugovoru o prodaji dionica na otplatu do 20 godina.

Ugovori o prodaji dionica uz obročnu otplatu na pet godina zaključeni su u lipnju 1993. uz obvezu uplate prvog obroka do 2. srpnja 1993. Otplata je ugovorena na način da se u prvoj godini otplaćuje 5,0%, drugoj 10,0%, trećoj 20,0%, četvrtoj 30,0% i petoj 35,0% ugovorenog iznosa. Vrijednost neotplaćenog dijela upisanih dionica kupljenih uz popust i obročnu otplatu revalorizirana je istekom svake godine. Fond je evidentirao dva ugovora s kupcima koji su kupili dionice s popustom za više od 20.000,- DEM u nekoliko poduzeća u pretvorbi. Sudski postupak oko rješenja problema popusta nije okončan do vremena obavljanja revizije.

U razdoblju od travnja 1994. do veljače 1995. zaključeno je 136 ugovora o prijenosu 21 228 dionica, od kojih je 10 881 dionica (51,3% od prenesenih) zbog neplaćanja vraćeno u portfelj Fonda. Novi stjecatelji otplatili su 10 347 dionica ili 48,7% stečenih dionica. U najvećem broju ugovora o prijenosu između zaposlenika navedeno je da se prijenos dionica obavlja bez naknade.

Fond je zbog neplaćanja i na temelju zahtjeva dioničara raskinuo 359 ugovora, te je 30 526 dionica vraćeno Fondu. Do ožujka 1997. otplaćeno je 27 160 dionica. Dioničari su dionice otplaćivali obustavama na plaći, izravnim uplatama na račun Fonda te obveznicama za staru deviznu štednju.

Prema odluci o pretvorbi navedeno je da se do 50,0% vrijednosti Poduzeća prodaje osobama iz članka 5. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, a preostalih 50,0% i eventualno neprodani dio prodaje se u skladu s Pravilnikom o prodaji dijela poduzeća javnim prikupljanjem ponuda.

U listopadu 1993. Fond je objavio oglas za prodaju 60 926 neprodanih dionica nominalne vrijednosti 6.092.600,- DEM ili 50,0% dionica Društva. Na nadmetanje je dostavljena jedna ponuda kojoj je priložena ponudbena garancija, a kao instrument osiguranja plaćanja ponuđen je zalag dionica. Ponudu je dostavilo 39 zaposlenika Društva koji su međusobno zaključili ugovor o partnerstvu koncem listopada 1993.

Kao najpovoljnija ponuda odabrana je pristigla ponuda 39 dioničara koji su dostavili ponudu za kupnju 24 700 dionica. Ugovor o prodaji dionica zaključen je 3. prosinca 1993. na 2.470.000,- DEM, koliko je i nominalna vrijednost dionica. Prodane dionice čine 20,3% ukupnog broja dionica, odnosno 40,5% dionica ponuđenih na prodaju. Ugovoreno je plaćanje u obrocima. Prvi obrok u iznosu 494.000,- DEM, što predstavlja 20,0% ugovorene cijene kupac se obvezao platiti u roku sedam dana od potpisa ugovora, a ostatak u 59 mjesečnih obroka u kojem vrijednost pojedinog obroka iznosi 33.491,53 DEM. Kupac je prvi obrok uplatio 7. prosinca 1993., a ostatak se obvezao otplaćivati mjesečno do konca 1998. Kupac je do početka ožujka 1997. uplatio 1.536.699,- DEM, od čega je 1.527.700,- DEM otplata dionica, a 8.999,- DEM su zatezne kamate koje su ugovorene u visini 8,0% godišnje.

Do ožujka 1997. kupac je trebao uplatiti 1.804.678,14 DEM, a uplatio je manje za 267.979,14 DEM ili 14,9%. Prema članku 5. ugovora kupac se obvezao sudjelovati u upravljanju i glasovati na način da će svi zaposlenici, na dan zaključenja ugovora, zadržati zaposlenje u Društvu koje će nastati upisom pretvorbe Poduzeća. Prema udjelu u ugovoru o partnerstvu za svakog od 39 potpisanih dioničara određen je mjesečni obrok otplate u DEM čiju je protuvrijednost dužan uplatiti na blagajni Društva do petog u mjesecu, kako bi na vrijeme sredstva bila doznačena Fondu. Zbog neplaćanja ugovor je raskinut početkom listopada 1998., 18 mjeseci nakon prestanka plaćanja. U ugovoru nije navedeno u kojem roku će Fond raskinuti ugovor, ali je navedeno da će Fond ukoliko kupac ne otplaćuje dionice na ugovoreni način raskinuti ugovor i zadržati prvi obrok u iznosu 494.000,- DEM, što je Fond i učinio. Po raskidu ugovora dioničarima je pripalo 10 337 dionica (41,2% od ugovorenih) dok je u portfelj Fonda vraćeno 14 363 dionice (58,8%).

4.2. Dionice iz portfelja fondova

- Dionice iz portfelja Fonda

U postupku pretvorbe u prosincu 1993. Fondu je preneseno 24 175 dionica nominalne vrijednosti 2.417.500,- DEM ili 19,8% procijenjene vrijednosti Društva. Fond je 14 480 dionica nominalne vrijednosti 1.448.000,- DEM prenio za saniranje brodogradilišta, a 9 695 dionica nominalne vrijednosti 969.500,- DEM dodijeljeno je bez naplate stradalnicima Domovinskog rata.

Na temelju odredbi Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i Zakona o zaštiti vojnih i civilnih invalida rata tijekom 1995. invalidima Domovinskog rata i članovima njihovih obitelji iz portfelja Fonda dodijeljeno je 9 695 dionica za 122 stradalnika Domovinskog rata.

Fond je u srpnju 1995. zaključio s trgovačkim društvom Radež, Blato d.d. ugovor o prijenosu 14 480 dionica Društva nominalne vrijednosti 1.448.000,- DEM radi podmirenja obveza brodogradilišta 3. Maj d.d., Rijeka. Ugovor o prijenosu dionica zaključen je na temelju odredbi Zakona o sanaciji određenih poduzeća, odluke Vlade Republike Hrvatske o sanaciji određenih poduzeća, te zaključka Vlade Republike Hrvatske u vezi s provedbom sanacijskih programa određenih brodogradilišta od 1. travnja 1996. Radež, Blato d.d. je stečene dionice prodalo Društvu.

Prema podacima iz knjige dionica koncem rujna 2002., Fond ima 44 889 dionica Društva nominalne vrijednosti 4.488.900,- DEM ili 36,8% temeljnog kapitala.

- Dionice iz portfelja mirovinskih fondova

Fondovima mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika i poljoprivrednika preneseno je 12 087 dionica nominalne vrijednosti 1.208.700,- DEM ili 9,9% temeljnog kapitala. Prodaja dionica iz portfelja mirovinskih fondova oglašena je početkom veljače 1995. Prema zapisniku komisije za otvaranje ponuda i odabir ponuditelja pristiglo je pet ponuda od kojih je komisija prihvatila najpovoljniju. Tomislav Dragun je za 12 087 dionica ponudio 1.571.310,- DEM, što je 30,0% više od nominalne vrijednosti. Ugovor o prodaji dionica zaključen je 22. rujna 1995. Kupac se obvezao 10,0% ugovorene cijene u iznosu 157.131,- DEM platiti u roku deset dana od potpisa ugovora, a ostatak u 59 mjesečnih obroka, uz kamatu od 8,5% godišnje.

Mjesečne obroke u iznosu 23.969,13 DEM kupac se obvezao uplaćivati u kunama po tečaju na dan uplate. Kupac je do 27. listopada 1995. uplatio 586.432,32 kn, odnosno 157.509,73 DEM i od tada nije bilo uplata. Za osiguranje plaćanja ugovoreno je založno pravo na 10,0% prodanih dionica.

Sredinom kolovoza 1996. kupac je s Petrom Beberom zaključio ugovor o prijenosu 12 087 dionica. Stjecatelj dionica se obvezao preuzeti i obveze prema mirovinskim fondovima. U studenome 1996. stjecatelj Petar Beber je s Hrvatskim mirovinskim osiguranjem d.o.o. zaključio sporazum o raskidu ugovora, prema kojem se svaka strana obvezuje vratiti ono što je primila. Hrvatsko mirovinsko osiguranje d.o.o. je 21. studenoga 1996. na račun Petra Bebera doznačilo 783.323,22 kn. Više je doznačeno nego što je uplaćeno za 196.890,90 kn, jer je uplata na iznos 196.890,90 kn dva puta evidentirana. Do vremena obavljanja revizije (veljača 2003.) sredstva nisu vraćena. U portfelj mirovinskih fondova vraćeno je 12 087 dionica koje do pokretanja stečaja nisu prodane.

Prema ugovoru, u slučaju zakašnjenja plaćanja ugovor se raskida u roku 15 dana, a raskinut je 14 mjeseci od zaključenja. Zaključivanjem sporazuma o raskidu ugovora o prodaji dionica, prema kojem je svaka strana vratila što je primila, Hrvatsko mirovinsko osiguranje d.o.o. je vratilo sredstava u iznosu 586.432,32 kn, koja su prema ugovoru trebala pokriti štetu u slučaju odustanka kupca od kupovine dionica. Da je Hrvatsko mirovinsko osiguranje d.o.o. na vrijeme raskinulo ugovor moglo je prije pokretanja stečaja prodati dionice. Uz to, zbog nedovoljne kontrole, pri unosu podataka u poslovne knjige, kupcu je više vraćeno za 196.890,90 kn. Direktor Hrvatskog mirovinskog osiguranja bio je Mladen Strukan, koji je potpisao ugovor o prodaji i sporazum o raskidu ugovora.

4.3. Vlastite dionice

Na sjednici upravnog odbora Društva održanoj 16. prosinca 1994. donesen je pravilnik o prijenosu i postupku prodaje dionica, koji je dostavljen svim dioničarima. Pravilnikom je propisan postupak oko prijenosa vlastitih dionica, gdje je navedeno da se vlastite dionice mogu prenositi isključivo uz suglasnost Društva i uz poštivanje prava prvokupa ustanovljenog odredbama statuta i pravilnika. S tim u vezi mali dioničari nudili su dionice na prodaju Društvu, a upravni odbor je donio odluku da se prodaja objavi na oglasnoj ploči, a ako se dionice ne prodaju kupit će ih Društvo kao vlastite dionice. Upravni odbor je u svibnju 1995. donio odluku o utvrđivanju uvjeta prodaje vlastitih dionica. Donesena je odluka prema kojoj se vlastite dionice prodaju dioničarima na rok otplate od deset godina, uz kamatu 6,0% godišnje, primjenu valutne klauzule i poček otplate od godinu dana. Društvo nije rezerviralo sredstva za otkup vlastitih dionica.

Društvo je u razdoblju od 1994. do ožujka 1997. na temelju više ugovora o kupoprodaji kupilo 90 864 vlastitih dionica nominalne vrijednosti 9.086.400,- DEM, što je činilo 74,5% temeljnog kapitala. Od malih dioničara kupljeno je 50 597 dionica nominalne vrijednosti 5.059.700,- DEM, od Petra Bebera 16 092 dionice nominalne vrijednosti 1.609.200,- DEM, od društva Radež Blato 14 480 dionica nominalne vrijednosti 1.448.000,- DEM i od stradalnika Domovinskog rata 9 695 dionica nominalne vrijednosti 969.500,- DEM.

U 1994. kupljeno je 1 183 dionice, u 1995. kupljeno je 50 088 dionica, a prodano je 48 677 dionica te je u portfelju ostalo 2 594 dionice, u 1996. kupljeno je 23 501 dionica, a u 1997. kupljeno je 16 092 dionice. Tijekom 1996. i 1997. nije bilo prodaje vlastitih dionica. Na koncu 1996. Društvo je u portfelju imalo 26 095 vlastitih dionica, što je činilo 21,4% temeljnog kapitala, a na koncu 1997. imalo je 42 187 vlastitih dionica što je činilo 34,6% temeljnog kapitala.

U knjizi dionica nisu evidentirane 19 143 vlastite dionice koje su stečene prema ugovorima o prodaji nekretnina, nakon čega bi broj vlastitih dionica iznosio 61 330 dionica, što bi činilo 50,3% temeljnog kapitala. Dionice koje je Društvo prodalo tijekom 1995. kupilo je na temelju ugovora o partnerstvu 29 dioničara.

U 1994. od sedam malih dioničara kupljene su 1 183 vlastite dionice nominalne vrijednosti 118.300,- DEM. Otplaćene dionice plaćene su dioničarima, a za razliku Društvo je preuzelo obvezu oplate prema Fondu. Jedan primjerak ugovora dostavljen je Fondu.

Ugovor o prijenosu dionica ne sadrži podatke o broju otplaćenih i broju neotplaćenih dionica, nominalnoj vrijednosti neotplaćenih dionica, te serijske i kontrolne brojeve dionica koje se prenose, što nije u skladu s odredbama članka 21.d Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Tijekom 1994. za kupljene dionice plaćeno je 40.383,32 kn. Društvo nije imalo rezervirana sredstva za otkup vlastitih dionica. Društvo je tijekom 1995. na temelju više ugovora od malih dioničara i stradalnika Domovinskog rata kupilo 50 088 dionica. Ugovori o prijenosu dionica ne sadrže podatke o broju otplaćenih i broju neotplaćenih dionica, nominalnoj vrijednosti neotplaćenih dionica, te serijske i kontrolne brojeve dionica koje se prenose. U 1995. Društvo je prodalo 48 677 dionica nominalne vrijednosti 4.867.700,- DEM, nakon čega su u portfelju Društva ostale 2 594 dionice, što je činilo 2,1% temeljnog kapitala. Dionice su prodane skupini dioničara, što je opisano u nastavku izvješća. Tijekom 1996. Društvo je kupilo 23 501 dionicu nominalne vrijednosti 2.350.100,- DEM, od čega je 14 480 dionica kupljeno od društva Radež d.d. Blato, a 9 021 dionica kupljena je od stradalnika Domovinskog rata. Otplaćene dionice plaćene su dioničarima, a za neotplaćene preuzeta je obveza prema Fondu.

Na sjednici upravnog odbora održanoj koncem srpnja 1997. dana je informacija o otkupu dionica od društva Radež d.d. Blato. Navedeno je da je Fond za saniranje brodogradilišta prenio 14 480 dionica Društva nominalne vrijednosti 1.448.000,- DEM na društvo Radež d.d. Blato. Odlučeno je da se vlastite dionice otkupe od društva Radež d.d. Blato, te nakon toga prodaju velikim dioničarima Društva.

Ugovor o kupovini 14 480 vlastitih dionica za 1.448.000,- DEM zaključen je 7. prosinca 1995. s društvom Radež d.d. Blato.

Ugovoreno je plaćanje u tri obroka u protuvrijednosti kuna prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke, od kojih prvi obrok dospijeva u roku osam dana od potpisivanja ugovora, drugi u roku tri mjeseca od plaćanja prvog obroka, a treći u roku šest mjeseci od plaćanja prvog obroka. U razdoblju od 12. prosinca do 29. ožujka 1996. plaćeno je 3.329.438,40 kn ili 840.000,-DEM, a ostao je dug od 608.000,- DEM. Prema sporazumu o utanačenju zaključenom 17. srpnja 1996. dug je trebao podmiriti Globus holding d.d., Zagreb, ali nema dokaza o uplati.

Tijekom 1995. i 1996. Društvo je na temelju odluke uprave od 29. ožujka 1995. od 122 stradalnika Domovinskog rata kupilo 9 695 dionica nominalne vrijednosti 969.500,- DEM. Za navedene dionice plaćeno je 618.480,- DEM, što čini 63,8% nominalne vrijednosti. Stradalnici Domovinskog rata su dionice dobili bez naplate od Fonda. Društvo je sa svakim stradalnikom Domovinskog rata zaključilo ugovor o prijenosu dionica. Plaćanje je obavljeno odmah po zaključenju ugovora.

U razdoblju od konca 1994. do konca 1996. Društvo je steklo vlastite dionice nominalne vrijednosti 23.594.002,51 kn, u istom razdoblju prodano je dionica nominalne vrijednosti 13.854.290,00 kn, te je iskazano stanje na računu ulaganja u dugoročnu financijsku imovinu u iznosu 9.739.712,51 kn.

Za kupljene a neotplaćene dionice koncem 1996. iskazana je obveza prema Fondu u iznosu 7.620.704,45 kn, a obveza prema dioničarima u iznosu 2.545.716,31 kn.

Društvo je otkupljivalo vlastite dionice zbog ponude zaposlenicima, a što je prema odredbama Pravilnika o prijenosu i postupku stjecanja vlastitih dionica, trebalo učiniti najduže u roku 12 mjeseci od dana stjecanja, što nije učinjeno. Stjecanje vlastitih dionica nije obavljeno u skladu s odredbama članka 233. Zakona o trgovačkim društvima, jer nisu izdvojena sredstva u pričuve za otkup vlastitih dionica u 1996. Društvo je koncem 1996. raspolagalo s 21,4%, a u vrijeme pokretanja stečaja (lipanj 1997.) s 34,6% od ukupnog broja dionica.

4.4. Stečaj

Trgovački sud u Zagrebu donio je 27. lipnja 1997. rješenje broj St-41/97 kojim je nad Društvom otvoren stečajni postupak. Postupak je otvoren na prijedlog društva Ledo d.d. Zagreb. Stečajno vijeće utvrdilo je da je prijedlog za otvaranje stečaja osnovan jer je žiro račun Društva u blokadi od 14. lipnja 1996. s prekidima, a od 6. rujna 1996. neprekidno do dana obavljanja stečaja. Nepodmirene obveze na dan održavanja ročišta 9. lipnja 1997. iznosile su 7.348.512,00 kn bez obračunanih kamata.

U registar Trgovačkog suda u Zagrebu upisano je 8. srpnja 1997. otvaranje stečajnog postupka, promjena tvrtke i skraćenog naziva tvrtke, upis stečajnog upravitelja i upis odluka suda o otvaranju stečajnog postupka. Od dana upisa u sudski registar Društvo posluje kao Samoborski magazin d.d. za unutarnju i vanjsku trgovinu u stečaju, Samobor Perkovičeva 36.

5. VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA

5.1. Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije

Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije sastavljena je na temelju podataka iz knjige dionica na dan 27. lipnja 1997. (dan otvaranja stečaja).

U sljedećoj tablici dan je pregled vlasničke strukture u vrijeme otvaranja stečaja i obavljanja revizije.

Tablica broj 5

Dioničari Društva u vrijeme obavljanja revizije

Redni broj	Dioničar	Broj dionica	Nominalna vrijednost dionica u DEM	Udjel u %
1.	vlastite dionice	42 187	4.218.700,-	34,6
2.	mirovinski fondovi	12 087	1.208.700,-	9,9
3.	Josip Novoselić	4 002	400.200,-	3,3
4.	Nenad Novoselić	2 920	292.000,-	2,4
5.	Anica Gluščić	2 556	255.600,-	2,1
6.	Dragica Čerkez	2 556	255.600,-	2,1
7.	drugi dioničari	55 616	5.561.600,-	45,6
Ukupno		121 924	12.192.400,-	100,0

Iz tablice je vidljivo da je od ukupnog broja dionica u vlasništvu dioničara 79 737 dionica ili 65,4%, dok je u portfelju Društva 42 187 dionica ili 34,6% ukupnog broja dionica. U knjizi dionica nisu evidentirane 19 143 dionice koje su prenesene na temelju ugovora o prodaji nekretnina, nakon čega bi Društvo raspolagalo s 61 133 vlastite dionice, što je 50,3% od ukupnog broja dionica.

Prema evidencijama u Fondu, na koncu 2002. Fond raspolaže s 44 889 dionica, što je 36,8% od ukupnog broja dionica, a što nije upisano u knjizi dionica. Nakon pokretanja stečaja najveći dio dioničara je prestao otplaćivati dionice te je Fond raskinuo ugovore i neotplaćene dionice vratio u svoj portfelj. Ukoliko se 55 616 dionica kojima raspolažu drugi dioničari umanju za 44 889 dionica kojima raspolaže Fond, drugi dioničari raspolažu s 10 727 dionica, što je 8,8% od ukupnog broja dionica.

Na izvanrednoj skupštini Društva održanoj 21. siječnja 1997. donesena je odluka o povlačenju 15 026 vlastitih dionica nominalne vrijednosti 1.502.600,- DEM, a stečene su s ciljem sprečavanja nastanka štete za Društvo i u cijelosti su otplaćene. Razlog za smanjenje temeljnog kapitala bio je iskazani gubitak u poslovanju te je za gubitak iznad raspoloživih pričuva zatraženo smanjenje temeljnog kapitala. Nakon povlačenja ovih dionica temeljni kapital iznosio bi 10.689.800,- DEM i bio bi podijeljen na 106 898 dionica, svaka nominalne vrijednosti 100,- DEM. Iako je donesena odluka, u sudskom registru, a ni u poslovnim knjigama, nije obavljeno smanjenje temeljnog kapitala. Sud je odbio upisati smanjenje temeljnog kapitala, jer je u vrijeme podnošenja zahtjeva podnesen prijedlog za pokretanje stečaja.

Pojedinačni dioničar s najvećim brojem dionica je Josip Novoselić s 4 002 dionice, koji je u razdoblju od konca lipnja 1993. do konca listopada 1995. stekao 5 003 dionice nominalne vrijednosti 500.300,- DEM. U istom razdoblju na temelju šest ugovora prodao je Društvu 1 001 dionicu te je na koncu razdoblja raspolagao s 4 002 dionice. Stekao ih je kupovinom od Društva, Fonda i malih dioničara. U razdoblju od prosinca 1993. do listopada 1995. zaključena su tri ugovora prema kojima je dioničar Josip Novoselić kupio dionice od Društva. Prvih 450 dionica kupljeno je od Društva koncem lipnja 1995. Dionice je kupilo 26 dioničara, koji su poslali zajedničku ponudu na temelju zaključenog ugovora o partnerstvu. Ugovor o prodaji 7 850 dionica nominalne vrijednosti 785.000,- DEM zaključen je s dioničarima (partnerima) 29. lipnja 1995. Dionice su prodane za 494.550,- DEM, ili za 63,0% nominalne vrijednosti. Ugovoreno je plaćanje u 18 polugodišnjih obroka, svaki u iznosu 27.475,- DEM, od kojih prvi dospijeva odmah po zaključenju ugovora. Ugovorena je godišnja kamata od 6,0 %. U ugovoru o partnerstvu određeno je koliko se dionica odnosi na pojedinog partnera. Prema ugovoru, najviše je stekao Josip Novoselić koji je stekao 450 dionica ili 5,7% od ugovorenih, a najmanje Slavko Vuković koji je stekao 130 dionica ili 1,7%.

Na temelju drugog ugovora o partnerstvu Josip Novoselić stekao je 1 324 dionice nominalne vrijednosti 132.400,- DEM. Drugi ugovor o partnerstvu zaključilo je 29 dioničara 14. srpnja 1995. Ugovor o kupnji dionica zaključen je s Društvom 17. srpnja 1995. prema kojem su 23 464 dionice nominalne vrijednosti 2.346.400,- DEM prodane za 2.006.490,- DEM, što je 85,50 DEM po dionici, što čini 85,5% nominalne vrijednosti.

Prvi obrok u iznosu 20.538,- DEM kupci su se obvezali uplatiti do početka rujna 1995., a ostatak na sljedeći način: iznos od 893.632,- DEM, uvećan za ugovorenu kamatu od 6,0% godišnje, na 119 mjesečnih obroka, iznos od 824.164,- DEM kupci su se obvezali mjesečno otplaćivati Fondu u skladu s preuzetim ugovorom o kupnji dionica, a iznos od 288.694,- DEM na 41 mjesečni obrok. Ugovorom o partnerstvu određen je udjel svakog dioničara i iznos mjesečnog obroka. I prema ovom ugovoru najviše dionica stekao je Josip Novoselić koji je kupio 13 240 dionica ili 5,6%, a najmanje je stekla Anastazija Kuš koja je kupila 400 dionica ili 1,7%.

U listopadu 1995. (11. i 26. listopada) zaključena su još dva ugovora o partnerstvu na temelju kojih je Josip Novoselić stekao 1 001 dionicu i 227 dionica, odnosno ukupno 1 228 dionica. Prvi ugovor o partnerstvu zaključilo je 20 dioničara za kupnju 11 068 vlastitih dionica, a drugi 26 dioničara za kupnju 4 895 vlastitih dionica. I druga tri dioničara, koja imaju iznad 2,0% dionica su potpisnici ugovora o partnerstvu.

U razdoblju od lipnja 1993. do listopada 1995. na temelju šest ugovora Josip Novoselić je prodao dionice Društvu. Prodane su dionice koje su kupljene od Fonda bez popusta. Prodane su po istoj cijeni po kojoj su plaćene Fondu, s tim da je Društvo preuzelo otplatu neotplaćenog dijela Fonda, a otplaćeni dio plaćen je prodavatelju.

5.2. Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima

U nastavku daje se pregled usporednih podataka o poslovanju za razdoblje od 1992. do 1996.

Tablica broj 6

Usporedni podaci o poslovanju Društva za razdoblje od 1992. do 1996.

u kn

Opis	1992.	1993.	1994.	1995.	1996.
Prihodi	4.315.940,00	39.578.438,00	86.136.197,20	71.736.009,84	36.825.682,19
Rashodi	4.304.387,00	39.567.026,00	91.569.312,21	75.972.493,55	47.241.214,69
Dobit	11.553,00	11.412,00	-	-	-
Gubitak	-	-	5.433.115,01	4.236.483,71	10.415.532,50
Ukupna aktiva	7.225.246,00	83.835.826,00	83.764.616,45	84.637.931,11	72.786.081,03
Dugotrajna imovina	5.873.814,00	69.084.158,00	66.336.174,00	71.872.737,38	69.445.750,05
Kratkotrajna imovina	1.351.432,00	14.751.668,00	17.428.442,45	12.765.193,73	3.340.330,98
Ukupna pasiva	7.225.246,00	83.835.826,00	83.764.616,45	84.637.931,11	72.786.081,03
Kapital	5.793.636,00	45.101.696,00	40.922.389,79	36.685.906,08	35.990.269,09
Pričuve	243.347,00	24.615.268,00	20.568.236,12	18.593.576,15	8.670.156,15
Dugoročne obveze	1.425,00	1.425,00	-	5.928.137,81	7.620.704,45
Kratkoročne obveze	1.128.613,00	13.942.525,00	22.223.274,68	23.349.373,05	20.433.582,76
Odgođeno plaćanje troškova	58.225,00	174.912,00	50.715,86	80.938,02	71.368,58
Broj zaposlenika	418	336	257	196	70

Od 1994. do pokretanja stečaja u lipnju 1997. Društvo je iskazivalo gubitak u poslovanju. Ukupno iskazan gubitak iznosio je 20.085.131,23 kn, što prosječno godišnje iznosi 6.695.043,74 kn. Na skupštini Društva odlučeno je da se gubitak za 1994. i 1995. u iznosu 9.669.598,72 kn pokrije iz drugih pričuva, dio gubitka za 1996. u iznosu 8.670.156,00 kn iz kapitalnih pričuva, a za ostatak u iznosu 1.745.376,50 kn da se umanjí temeljni kapital.

Ovo smanjenje sud je odbio upisati jer je tada bio podnesen prijedlog za pokretanje stečajnog postupka. Ukupni prihodi za 1996. ostvareni su u iznosu 36.825.682,19 kn i u odnosu na 1994. manji su za 49.310.515,01 kn ili 133,9%, kada su iznosili 86.136.197,20 kn. U istom razdoblju rashodi su manji za 44.328.097,52 kn ili 48,4%. Iz navedenih podataka uočljiv je daleko veći pad prihoda u odnosu na rashode, što je dovelo do porasta gubitka.

Osnovni razlog pada prihoda je smanjenje broja poslovnih jedinica koje su prodane ili dane u zakup uz istodobno povećanje konkurencije.

Tijekom 1994. zatvoreno je 13 prodavaonica, od kojih je osam vraćeno Gradu Samoboru, jer su bile u nacionaliziranim poslovnim prostorima unajmljenim od grada, a pet ih je zatvoreno zbog nerentabilnog poslovanja. U 1995. broj prodavaonica smanjen je za 14, od kojih je 12 prodano, a dvije su vraćene vlasnicima. Od 26 prodavaonica koje su bile na početku 1996. godine, 19 prodavaonica je dano u zakup uz obvezu preuzimanja zaposlenika i otkup trgovačke robe, četiri su prodane, te su na koncu 1996. u okviru Društva poslovale tri prodavaonice. Neto vrijednost imovine na koncu 1996. iznosila je 44.660.425,24 kn, i manja je od vrijednosti temeljnog kapitala za 1.685.069,56 kn (3,7%) jer je iskazani gubitak bio veći od raspoloživih pričuva.

Upravni odbor je u listopadu 1995. donio odluku o povećanju plaća članovima uprave s primjenom od studenoga 1995. Tako su plaće za pet članova uprave povećane od 72,5% do 121,0%. Najvišu neto plaću imao je predsjednik uprave u iznosu 19.716,00 kn, a tri člana uprave imala su jednaku neto plaću u iznosu 13.764,00 kn, dok je četvrti član imao nešto višu plaću. Istodobno su kvalificirani prodavači u prodavaonicama imali prosječnu neto plaću od 1.300,00 do 1.500,00 kn. Društvo je u 1995. kada je došlo do značajnijeg povećanja plaća članovima uprave, iskazalo gubitak u poslovanju, što znači da imajući u vidu rezultate poslovanja, nije bilo temelja za povećanje plaća. Prema odredbama članka 247. Zakona o trgovačkim društvima u vezi s plaćama članovima uprave navodi se da ukupna primanja moraju biti primjerena odnosu posla koji obavlja član uprave i stanju društva, te ako se prilike društva bitno pogoršaju da bi daljnje isplaćivanje takvih primanja za društvo značilo tešku nepravdu. Nadzorni odbor je ovlašten da ih primjereno smanji, što ovdje nije učinjeno.

Društvo je tijekom 1996. bilo nelikvidno i nije pravodobno podmirivalo obveze. Žiro račun je bio u blokadi s prekidima od sredine lipnja 1996., a od početka rujna 1996. neprekidno. Na dan održavanja ročišta nepodmirene obveze bez kamata iznosile su 7.348.512,00 kn. Zaposlenici nisu primili plaću od sredine rujna 1996. tako da su iskazane obveze za neisplaćene plaće, poreze i doprinose. Odredbama članka 4. Stečajnog zakona propisano je da su nesposobnost za plaćanje i prezaduženost razlozi zbog kojih se mora i može pokrenuti stečaj, što je ovdje i učinjeno.

Pri ocjeni likvidnosti koristi se pokazatelj neto radni kapital. Izračunava se da se od kratkotrajne imovine oduzmu kratkoročne obveze.

Ako je neto radni kapital negativan, odnosno ako kratkoročne obveze nadmašuju kratkoročnu imovinu, znači da se dugotrajna imovina financira iz kratkoročnih izvora, te da Društvo već ima ili će imati problema s podmirivanjem kratkoročnih obveza u ugovorenim rokovima.

Društvo je u 1993. imalo pozitivan neto radni kapital u iznosu 634.233,00 kn, a u razdoblju od 1994. do 1997. imalo je negativan neto radni kapital. Na koncu 1996. negativan neto radni kapital iznosio je 17.164.619,00 kn, što znači da bi toliko kapitala trebalo pribaviti za postizanje sigurnosti u podmirivanju obveza. Razlog koji je doveo do nelikvidnosti i stečaja je otkup vlastitih dionica iz kratkotrajne imovine, a koje su dalje prodavane na obročnu otplatu na rok od deset godina. Društvo je sredstva za podmirivanje obveza pribavljalo prodajom imovine, odnosno na neki način provodilo je samolikvidaciju.

U bilanci na dan 31. prosinca 1996. iskazana je aktiva u vrijednosti 72.786.081,03 kn, od čega je dugotrajna imovina 69.445.750,05 kn (95,4%), a kratkotrajna imovina 3.340.330,98 kn (4,6%). Dugotrajna imovina obuhvaća nematerijalnu imovinu u iznosu 70.295,52 kn, materijalnu imovinu u vrijednosti 47.946.585,91 kn i financijsku imovinu u iznosu 21.428.868,62 kn. Materijalna imovina čini 65,9% ukupne aktive, a najvećim dijelom odnosi se na prodajne objekte. Financijska imovina čini 29,4% aktive, a obuhvaća dane dugoročne kredite u iznosu 11.123.593,40 kn, vlastite dionice nominalne vrijednosti 9.739.713,04 kn i ulaganja u druge dionice u iznosu 565.562,18 kn. Kratkotrajna imovina obuhvaća potraživanja u iznosu 2.074.006,47 kn (62,1%), zalihe u iznosu 940.523,02 kn (28,2%), financijsku imovinu u iznosu 187.473,13 kn (5,6%) i novac na računu i u blagajni u iznosu 138.328,36 kn (4,1%).

U razdoblju od 1993. do 1996. najznačajnije je smanjena vrijednost kratkotrajne imovine koja je s 14.751.668,00 kn, koliko je iznosila u 1993., smanjena na 3.340.330,98 kn (77,4%) koncem 1996. Vrijednosno najznačajnije su smanjene zalihe koje su s 10.805.733,00 kn koliko su iznosile koncem 1993. smanjene za 9.865.209,98 kn na 940.523,02 kn koncem 1996. Zalihe su smanjene zbog prodaje objekata u kojima su bile smještene.

Prema bruto bilanci do konca lipnja 1997. (do otvaranja stečajnog postupka) iskazan je gubitak u poslovanju u iznosu 2.235.533,19 kn. Bruto bilanca za 1997. nije u ravnoteži, jer su iskazana potraživanja za prodane nekretnine u iznosu 12.895.169,89 kn, a da istodobno te nekretnine nisu isključene iz bilance. Stečaj je otvoren 27. lipnja 1997. i od tada počinje nova poslovna godina. Odredbama članka 10. Zakona o porezu na dobit određeno je da se poslovnom godinom smatra razdoblje do otvaranja stečaja, te da je za to razdoblje trebalo utvrditi porez na dobit, što ovdje nije učinjeno. Do vremena obavljanja revizije (veljača 2003.) nije napravljen zaključni obračun do otvaranja stečaja, niti je otvorena nova poslovna godina koja počinje otvaranjem stečajnog postupka i traje do njegova okončanja.

U dokumentaciji Društva nalaze se izvješća o obavljenoj reviziji financijskih izvještaja za 1994. i 1995., koju je obavilo društvo Pecotić, dok za druge godine nema izvješća.

Nakon obavljenih revizija izrečeno je pozitivno bezuvjetno mišljenje, kojim je u svim značajnim pitanjima potvrđena realnost i objektivnost financijskih izvještaja.

Društvo je koncem 1991. imalo 439 stalno zaposlenih, a prije pokretanja stečaja (konac lipnja 1997.) 70 zaposlenih. Višak zaposlenika riješen je na način da je dijelu zaposlenih radni odnos prestao na vlastiti zahtjev, dio je na temelju sporazuma zasnovao radni odnos kod kupca nekretnina, a dio je umirovljen. Nakon otvaranja stečaja Društvo je prestalo s radom, tri zaposlenika su nastavila raditi dok je s drugima zaposlenicima prestao radni odnos.

5.3. Raspolaganje pojedinim nekretninama koje su uključene u procjenu

U postupku pretvorbe, 28. nekretnina procijenjeno je na 11.075.509,- DEM. U razdoblju od 1994. do 1997., veći dio nekretnina procijenjene vrijednosti 9.502.056,- DEM je prodan. Ostale su neprodane nekretnine procijenjene vrijednosti 1.573.453,- DEM, a odnose se na zemljište koje se nalazi na tri lokacije, prostor površine 86,09 m² koji je služio za arhiviranje dokumenata i dio robne kuće površine 1.567,52 m². Prodaja nekretnina može se podijeliti u tri skupine.

U prve dvije skupine prodane nekretnine naplaćene su doznakom na žiro račun ili prijebom obveza i potraživanja. Dio potraživanja za prodane nekretnine iz treće skupine

naplaćen je vlastitim dionicama, dio preuzimanjem duga, a manji dio u gotovini. Odluku o prodaji poslovnih prostora u kojima se dio cijene može naplatiti vlastitim otplaćenim dionicama donijela je uprava Društva koncem studenoga 1996. uz suglasnost skupštine. Prije prodaje vrijednost poslovnih prostora procijenio je ovlašteni sudski vještak.

U prvoj skupini prodano je jedanaest nekretnina, u drugoj skupini u skladu s programom reorganizacije i privatizacije prodano je osam nekretnina uz suglasnost uprave i nadzornog odbora, a treća skupina obuhvaća devet nekretnina koje su prodane u skladu s programom za podmirenje obveza prema vjerovnicima. Nekretnine su prodane putem javnog nadmetanja zajedno s opremom i inventarom. U najvećem broju slučajeva kupac je bio obvezan preuzeti i zaposlenike koji su radili u tim objektima. S kupcima nekretnina zaključivan je poseban sporazum o preuzimanju zaposlenika. Tako su kupci nekretnina preuzeli 130 zaposlenika. Ugovorena cijena prodaje iznosila je 8.848.719,79 DEM u protuvrijednosti kuna. Dio potraživanja u iznosu 1.915.806,78 DEM naplaćen je vlastitim dionicama Društva. U zaključenim ugovorima nije naznačen broj dionica koje se prenose, nominalna vrijednost prenesenih dionica niti broj otplaćenih i dionica koje se još otplaćuju, te nije vidljivo po kojoj su cijeni dionice prenesene. Prema elaboratu, procijenjena vrijednost prodanih nekretnina iznosila je 5.967.002,10,- DEM, što čini 67,4% prodajne vrijednosti. Prodaja pojedinih nekretnina opisana je u nastavku ovog izvješća.

Upravni odbor je u prosincu 1994. donio odluku o prodaji 12 nekretnina javnim oglašavanjem. U ožujku 1995. donesena je odluka o prodaji jedanaest nekretnina u kojoj se nalaze i četiri nekretnine čija je prodaja već bila odobrena u prosincu 1994., a nisu prodane iako su dva puta bile oglašene za prodaju.

U odluci je navedeno da će se sredstva od prodaje nekretnina unijeti u poslovni fond i time se ne mijenja temeljna glavnica Društva.

Odlučeno je da će se prodaje nekretnina čija je prodaja oglašena dva puta obaviti neposrednom pogodbom, dok će se prodaja drugih nekretnina obaviti javnim prikupljanjem ponuda. U odluci je navedeno da su kupci nekretnina dužni preuzeti u radni odnos zaposlenike u tim poslovnim jedinicama, te kupiti zalihu robe. Dalje je navedeno da se prvenstvo u prodaji može dati zaposleniku Društva, koji pod račun može dati vlastite dionice. Prema elaboratu, ukupna procijenjena vrijednost ovih nekretnina iznosila je 2.324.586,10 DEM.

Nadmetanja za prodaju prvih jedanaest nekretnina objavljena su u dnevnom tisku 17. i 24. ožujka 1995. Vrijednost nekretnina prema elaboratu o pretvorbi iznosila je 2.324.586,10 DEM, a prodane su za 3.599.560,- DEM, što je više za 1.274.973,90 DEM ili 54,9%. Šest nekretnina prodano je zaposlenicima Društva, a drugih pet pravnim osobama. Za prodane nekretnine Društvo je kupcima ispostavilo račune prema kojima je vrijednost nekretnina obračunana prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke za DEM, što je na dan ispostavljanja računa iznosilo 13.097.584,05 kn. Doznakom na žiro račun naplaćeno je 10.016.749,30 kn, a 3.080.834,75 kn prijebojem ili ustupanjem potraživanja.

Vrijednosno najznačajniji ugovor o prodaji nekretnina zaključen je 15. svibnja 1995. s društvom Samoborček s p.o. iz Samobora, kojem je prodan robni centar površine 1 533 m² zajedno sa zemljištem površine 1 ha i 7 825 m². Oglašena cijena umanjena je za 20.000,- DEM, koliko je procijenjena vrijednost opreme koja nije uključena u prodaju. Ugovorena je cijena prodaje u iznosu 1.952.968,- DEM, od čega je cijena zgrade 1.309.943,- DEM, a cijena zemljišta 643.025,- DEM. Kupac se obvezao po potpisivanju ugovora uplatiti

400.000,-DEM, u roku osam dana 500.000,- DEM, a preostali dio u iznosu 1.052.968,- DEM u šest mjesečnih obroka, od kojih svaki iznosi 175.494,67 DEM. Za osiguranje plaćanja primljeno je 12 akceptnih naloga. Kupac je kunsku protuvrijednost u iznosu 7.095.645,16 kn platio u razdoblju od travnja do studenoga 1995., kako je i ugovoreno. Drugi vrijednosno značajniji ugovor o prodaji zaključen je 1. prosinca 1996. s društvom Zagrebačke pekarnice Klara d.d. iz Zagreba. Poslovni prostor ukupne površine 480 m², koji se sastoji od prodajnog i skladišnog prostora prodan je za 432.000,- DEM. Kupac se obavezao podmiriti obvezu u roku tri dana prijebijem potraživanja i obveza. U prosincu 1995. na žiro račun doznačio je 70.000,00 kn, a za razliku u iznosu 1.528.000,00 kn obavljen je prijebij potraživanja i obveza.

U drugoj skupini, u razdoblju od studenoga 1995. do prosinca 1996., prodano je osam nekretnina kojima je procijenjena vrijednost iz elaborata o pretvorbi iznosila 1.050.075,- DEM, a prodane su za 1.543.885,- DEM, što je više za 493.810,- DEM ili 47,0%. Za prodane nekretnine Društvo je kupcima ispostavilo račune u kojima je vrijednost nekretnina obračunana po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke, što je na dan ispostavljanja računa iznosilo 5.703.573,63 kn.

Preko žiro računa naplaćeno je 4.150.131,75 kn, a 1.553.441,88 kn naplaćeno je prijebijem ili ustupanjem potraživanja.

Vrijednosno najznačajniji ugovor zaključen je s Republikom Hrvatskom, Ministarstvom financija prema kojem je prodano zemljište u Bregani s montažnim objektima i potpunom infrastrukturom za dvije benzinske postaje na kojem je predviđeno izgraditi granični prijelaz. Ugovor o prodaji zaključen je 14. veljače 1996. Ugovorena je cijena u iznosu 2.033.927,00 kn (548.900,- DEM) s rokom uplate osam dana od zaključenja ugovora. Prema elaboratu o procijeni, vrijednost ovog zemljišta iznosi 320.900,- DEM, što je za 228.000,- DEM (41,2%) manje od prodajne vrijednosti. Kupac se obvezao preuzeti i dva zaposlenika, koji će raditi na poslovima održavanja čistoće graničnog prijelaza Bregana. Obveza je podmirena u cijelosti 22. veljače 1996.

Predmetom prodaje u trećoj skupini bilo je devet nekretnina koje su prema elaboratu o pretvorbi procijenjene na 2.592.341,- DEM, a prodane su za 3.705.274,79 DEM, što je više za 1.112.933,79 DEM ili 42,9%. Nadmetanje za prodaju objavljeno je u dnevnom tisku 13. prosinca 1996. Uprava Društva obavila je izbor najpovoljnijeg ponuditelja na sjednici održanoj koncem siječnja 1997. Prednost su imali ponuditelji koji su prostor unajmili i u radni odnos preuzeli zatečene zaposlenike. S odabranim ponuditeljima zaključeni su kupoprodajni ugovori, a kupci su ugovorenu cijenu mogli platiti prijenosom otplaćenih dionica Društva, preuzimanjem duga prema Samoborskoj banci d.d. Samobor, prijebijem potraživanja za neisplaćene plaće, a razliku uplatiti na žiro račun ili na temelju cesije podmiriti obvezu prema nekom od vjerovnika. Kupci nekretnina su s društvom Samoborska banka d.d. Samobor zaključili ugovor o preuzimanju duga. Podmirivanjem obveza samo jednom vjerovniku u nepovoljniji položaj stavljeni su drugi vjerovnici Društva. Prema zaključenim ugovorima, od ukupne prodajne vrijednosti nekretnina u iznosu 3.705.274,79 DEM, prijenosom vlastitih dionica predviđeno je naplatiti 1.915.806,78 DEM (51,7%), preuzimanjem duga Samoborskoj banci d.d. Samobor predviđeno je naplatiti 1.006.657,02 DEM (27,2%), prijebijem potraživanja za plaće kupcu ili zaposleniku kojeg je preuzeo predviđeno je naplatiti 95.938,74 DEM (2,6%), a razlika u iznosu 686.872,25 DEM (18,5%) bila bi uplaćena na žiro račun ili je predviđeno podmiriti obveze prema nekom drugom vjerovniku.

Zaključeno je 37 ugovora jer su pojedine nekretnine prodavane u dijelovima različitim kupcima. Po zaključenim ugovorima ispostavljeni su izlazni računi za 3.595.675,65 DEM, što

u protuvrijednosti kuna iznosi 12.795.777,69 kn, a nisu ispostavljeni računi za 119.599,14 DEM, jer do stvarne realizacije ugovora nije došlo. Pored ugovora o prodaji nekretnina zaključeni su i ugovori o prodaji osnovnih sredstava i inventara u iznosu 376.292,14 kn, te je iskazano ukupno potraživanje od kupaca nekretnina u iznosu 13.172.069,83 kn. Naplaćeno je 12.473.494,50 kn, dok razlika u iznosu 698.575,33 kn predstavlja potraživanje od kupaca koji su već na početku odustali od kupnje nekretnina.

U poslovnim knjigama iskazano je potraživanje u iznosu 4.496.588,94 kn, jer ugovori o prijenosu dionica od 34 kupca u vrijednosti 3.798.013,61 kn nisu provedeni u poslovnim knjigama. Iskazana naplaćena potraživanja u iznosu 8.675.480,89 kn odnose se na preuzeti dug prema Samoborskoj banci d.d. u iznosu 3.589.478,22 kn, na preuzete vlastite dionice u iznosu 2.799.682,72 kn, prijebroj obveza i potraživanja u iznosu 1.802.217,49 kn, prijebroj za neisplaćene plaće u iznosu 483.167,88 kn i naplaćeno putem blagajne 934,58 kn.

Potraživanja u iznosu 4.496.588,94 kn iskazana su zbog toga što pojedini ugovori o prijenosu dionica nisu provedeni u poslovnim knjigama Društva. Nisu provedeni ugovori o prijenosu dionica od 34 dioničara u ukupnoj vrijednosti 3.798.013,61 kn, dok razlika u iznosu 698.575,33 kn predstavlja potraživanje od kupaca koji su već na početku odustali od kupnje nekretnina. Postupak prodaje obavljen je javnim prikupljanjem ponuda, a prodaja pojedinih nekretnina opisana je u nastavku izvješća.

Elaboratom o procjeni dio suterena robne kuće površine 452,57 m², koji je izdvojen kao posebna cjelina procijenjen je u iznosu 382.422,- DEM. Ugovor o kupoprodaji dijela robne kuće zaključen je 23. siječnja 1997. sa zaposlenikom Nenadom Novoselićem iz Samobora. Ugovorena cijena iznosila je 468.000,- DEM, plativo u kunama prema srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan isplate. Dio plaćanja obavljen je prijenosom dionica Društva u iznosu 55.684,14 DEM, prijebrojem potraživanja za neisplaćene plaće u iznosu 10.926,18 DEM, a ostatak do pune kupoprodajne cijene u iznosu 401.389,68 DEM naplaćen je preuzimanjem obveza po kreditu Društva prema Samoborskoj banci d.d. Kupcu je ispostavljen račun u protuvrijednosti 1.868.560,85 kn, a naplaćeno je 1.626.576,16 kn, što je manje za 241.984,69 kn. Uz to, evidentirano je i potraživanje za prodana osnovna sredstva u iznosu 64.434,86 kn, što ukupno iznosi 306.419,55 kn.

Elaboratom o procjeni tri poslovna prostora koja se nalaze u Maloj Gorici i Samoboru ukupne površine 456,16 m², procijenjena su na 197.605,- DEM. S društvom Nena d.o.o. iz Samobora i Josipom Novoselićem, direktorom Društva, kao kupcima 23. siječnja zaključena su tri ugovora o kupoprodaji ovih prostora na iznos 190.600,- DEM. Prodajna cijena manja je od procijenjene elaboratom o pretvorbi za 7.005,- DEM ili 3,5%.

Plaćanje je ugovoreno prijenosom otplaćenih dionica Društva u iznosu 133.833,40 DEM, prijebrojem potraživanja za neisplaćene plaće u iznosu 39.945,- DEM, a ostatak do pune kupoprodajne cijene u iznosu 16.821,60 DEM kupci su se obvezali platiti odmah po zaključivanju ugovora. Račun je ispostavljen u protuvrijednosti 748.955,20 kn, a naplaćeno je 161.682,05 kn, što je manje za 587.273,15 kn. Uz to, treba dodati potraživanje za prodana osnovna sredstva u iznosu 12.587,23 kn, što ukupno iznosi 599.860,38 kn.

Dio iskazanog potraživanja u iznosu 516.602,24 kn odnosi se na prenesene 1 448 dionica Društva, za što nije sastavljena izjava o prijebroju.

Elaboratom o procjeni dva poslovna prostora koja se nalaze u Samoboru, Perkovića 36 ukupne površine 527,1 m², procijenjena su na 211.562,- DEM. S društvom Trgoklub d.o.o.

iz Samobora, kojem je jedan od osnivača zaposlenik Društva, 23. siječnja 1997. zaključen je ugovor o prodaji spomenutih nekretnina. Ugovorena cijena iznosila je 262.000,- DEM, plativo u kunama prema srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan plaćanja. Dio plaćanja obavljen je prijenosom otplaćenih dionica Društva u iznosu 76.670,- DEM, prijebojem potraživanja za neisplaćene plaće i druga potraživanja u iznosu 33.770,- DEM, a ostatak do pune kupoprodajne cijene u iznosu 151.560,- DEM podmiren je preuzimanjem obveza po kreditu Društva prema Samoborskoj banci d.d. Kupcu je ispostavljen račun u protuvrijednosti 951.525,19 kn i naplaćen je u cijelosti, ali je ostao dio potraživanja za prodana osnovna sredstva u iznosu 2.481,73 kn.

Zaključivanje ugovora o prodaji nekretnina u kojima je dio ugovorene cijene naplaćen vlastitim dionicama nije u skladu s odredbama članka 233. Zakona o trgovačkim društvima, zbog toga što stjecanje vlastitih dionica nije obavljeno niti zbog jednog razloga propisanim odredbama navedenog članka Zakona. Prema navedenom članku Društvo može stjecati vlastite dionice da bi se otklonila teška šteta koja neposredno predstoji, zbog ponude zaposlenicima u Društvu ili nekome od društava koje je s njime povezano, da bi se dioničarima dala otpremnina, ako je stjecanje nenaplatno ili ako stjecanjem financijska institucija kupuje dionice komisio, na temelju univerzalnog sljedništva i na temelju odluke glavne skupštine o povlačenju dionica po propisima o smanjenju temeljnog kapitala. U ovom slučaju svrha stjecanja vlastitih dionica bila je naplata dijela potraživanja za prodane nekretnine. Jednako tako naplatom nekretnina preuzimanjem duga prema Samoborskoj banci d.d. Samobor, u nepovoljniji položaj stavljeni su drugi vjerovnici kojima dug do pokretanja stečaja nije podmiren.

6. OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

Obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Samoborski magazin, Samobor.

Revizijom su obuhvaćeni dokumenti, odluke, poslovne knjige, ugovori i akti na temelju kojih je obavljena pretvorba i privatizacija radi provjere je li pretvorba i privatizacija provedena u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Zakona o privatizaciji i drugih pravnih propisa.

Postupci revizije pretvorbe i privatizacije provedeni su u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI.

6.1. Ocjena postupka pretvorbe

Postupak pretvorbe društvenog poduzeća Samoborski magazin, Samobor, nije obavljen u potpunosti u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Revizijom je utvrđeno:

- Elaboratom iz siječnja 1993., procijenjena vrijednost Poduzeća iskazana je u iznosu 12.192.473,- DEM ili 670.586.015,- HRD. Vrijednost zemljišta procijenjena je u iznosu

1.331.618,- DEM, a obuhvaća 28 lokacija od kojih su na 23 lokacije izgrađeni objekti, a pet lokacija je bez objekata. Prema obrazloženju Fonda, prometna vrijednost zemljišta nije uključena u procijenjenu vrijednost jer je iskazana u okviru troškova pripreme zemljišta. Provjerom je utvrđeno da prometna vrijednost zemljišta na 17 lokacija u iznosu 975.554,55 DEM nije sadržana u troškovima pripreme zemljišta. Navedeno nije u skladu s Uputama za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

Ukupna vrijednost 23 objekta procijenjena je u iznosu 6.958.113,- DEM. Procjena objekta polazila je od utvrđivanja cijene koštanja novih jednakih ili sličnih objekata koja je korigirana koeficijentom umanjenja uslijed starosti i trošnosti ovisno o strukturi vrijednosti koju čini konstrukcija, obrtničko završni radovi i instalacije, uz uvažavanje Uputa za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Umanjenje vrijednosti konstrukcije utvrđivano je prema starosti objekata i predviđenom vijeku trajanja, uz dodatno umanjenje zbog loše izvedbe i loše kvalitete ugrađenog materijala. Zbog pogrešnog izračuna i dodatnog umanjenja, vrijednost objekata je manje procijenjena za 1.475.804,39 DEM.

Ukupna vrijednost nekretnina procijenjena je manje za 2.451.358,94 DEM ili 20,1%, od čega se na zemljište odnosi 975.554,55 DEM, a na objekte 1.475.804,39 DEM.

6.2. Ocjena postupaka privatizacije

Postupci privatizacije nisu obavljani u potpunosti u skladu sa zakonskim odredbama. Revizijom je utvrđeno:

- Mirovinskim fondovima preneseno je 12 087 dionica nominalne vrijednosti 1.208.700,- DEM ili 9,9% temeljnog kapitala. Prodaja dionica iz portfelja mirovinskih fondova objavljena je početkom veljače 1995. Prema zapisniku komisije za otvaranje ponuda i odabir ponuditelja, dostavljeno je pet ponuda od kojih je komisija prihvatila najpovoljniju. Tomislav Dragun je za 12 087 dionica ponudio 1.571.310,- DEM, što je 30,0% više od nominalne vrijednosti. Ugovor o prodaji dionica zaključen je 22. rujna 1995. Kupac se obvezao 10,0% ugovorene cijene odnosno 157.131,- DEM platiti u roku deset dana od potpisa ugovora, a ostatak u 59 mjesečnih obroka, uz kamatu 8,5% godišnje. Mjesečne obroke u iznosu 23.969,13 DEM kupac se obvezao uplaćivati u kunama po tečaju na dan uplate. Kupac je do 27. listopada 1995. uplatio 157.509,73 DEM i od tada nije bilo uplata. Za osiguranje plaćanja ugovoreno je založno pravo na 10,0% prodanih dionica. Sredinom kolovoza 1996., kupac je s Petrom Beberom zaključio ugovor o prijenosu 12 087 dionica. Stjecatelj dionica se obvezao preuzeti i obveze prema mirovinskim fondovima. U studenome 1996., stjecatelj Petar Beber je s Hrvatskim mirovinskim osiguranjem d.o.o. zaključio sporazum o raskidu ugovora, prema kojem se svaka strana obvezuje vratiti ono što je primila. Hrvatsko mirovinsko osiguranje d.o.o. je 21. studenoga 1996. na račun Petra Bebera doznačilo 783.323,22 kn. Više je doznačeno nego što je uplaćeno za 196.890,90 kn, jer je uplata u iznosu 196.890,90 kn dva puta evidentirana. Do vremena obavljanja revizije (ožujak 2003.) više doznačena sredstva nisu vraćena. U portfelj mirovinskih fondova vraćeno je 12 087 dionica, koje do pokretanja stečaja nisu prodane. Založno pravo na 10,0% prodanih dionica, koje je bilo ugovoreno za osiguranje plaćanja nije realizirano. Ugovoreno je raskidanje ugovora u roku 15 dana od kašnjenja plaćanja, a raskinut je 14 mjeseci kasnije. Direktor Hrvatskog mirovinskog osiguranja d.o.o. bio je Mladen Strukan.

- Na sjednici upravnog odbora Društva održanoj 16. prosinca 1994. donesen je Pravilnik o prijenosu i postupku prodaje dionica, koji je dostavljen svim dioničarima. U Pravilniku je

navedeno da se vlastite dionice mogu prenositi isključivo uz suglasnost Društva i uz poštivanje prava prvokupa ustanovljenog odredbama Statuta i Pravilnika. S tim u vezi mali dioničari nudili su dionice na prodaju Društvu, a upravni odbor je donio odluku da se prodaja objavi na oglasnoj ploči, a ako se dionice ne prodaju, kupit će ih Društvo. S obzirom da vlastite dionice ne daju pravo na dividendu niti na upravljanje, Društvo ih u određenom roku mora prodati ili povući. Upravni odbor je u svibnju 1995. donio odluku o utvrđivanju uvjeta prodaje vlastitih dionica. Donesena je odluka prema kojoj se vlastite dionice prodaju dioničarima na rok otplate deset godina, uz kamatu 6,0% godišnje, primjenu valutne klauzule i početak otplate godinu dana.

Društvo je u razdoblju od 1994. do ožujka 1997. kupilo 90 864 vlastite dionice nominalne vrijednosti 9.086.400,- DEM, što je činilo 74,5% temeljnog kapitala. Tijekom 1994. kupljene su 1 183 vlastite dionice, tijekom 1995. kupljeno je 50 088 dionica, a prodano je 48 677 vlastitih dionica te je Društvo imalo 2 594 vlastite dionice. Tijekom 1996. kupljeno je 23 501 vlastita dionica, a u 1997. kupljene su 16 092 vlastite dionice. Tijekom 1996. i 1997. nije bilo prodaje vlastitih dionica. Na koncu 1996., Društvo je u portfelju imalo 26 095 vlastitih dionica, što je činilo 21,4% temeljnog kapitala, a na koncu 1997. imalo je 42 187 vlastitih dionica, što je činilo 34,6% temeljnog kapitala. U knjizi dionica nisu evidentirane 19 143 vlastite dionice koje su stečene prema ugovorima o prodaji nekretnina, nakon čega bi Društvo imalo 61 330 vlastitih dionica, što bi činilo 50,3% temeljnog kapitala. Dionice koje je Društvo prodalo tijekom 1995., kupilo je na temelju ugovora o partnerstvu 29 dioničara. Otkupljivalo je vlastite dionice radi ponude zaposlenicima, što je prema odredbama Pravilnika o prijenosu i postupku stjecanja vlastitih dionica, trebalo učiniti najkasnije u roku 12 mjeseci od dana stjecanja (što nije učinjeno). Stjecanje vlastitih dionica nije obavljeno u skladu s odredbama članka 233. Zakona o trgovačkim društvima, jer nisu izdvojena sredstva u pričuve za otkup vlastitih dionica. Spomenutim člankom određeno je da Društvo radi otklanjanja teške štete, radi ponude zaposlenicima ili isplate otpremnine, može steći do 10,0% temeljnog kapitala. Društvo se nije pridržavalo odredbi spomenutog članka, jer je koncem 1996. raspolagalo s 21,4%, a u vrijeme pokretanja stečaja (lipanj 1997.) s 34,6% ukupnog broja dionica.

- U postupku pretvorbe, 28 nekretnina procijenjeno je u iznosu 11.075.509,- DEM. U razdoblju od 1994. do 1997., veći dio nekretnina procijenjene vrijednosti 9.502.056,- DEM je prodan. Nekretnine procijenjene vrijednosti 1.573.453,- DEM nisu prodane, a odnose se na zemljište koje se nalazi na tri lokacije, prostor površine 86,09 m² koji je služio za arhiviranje dokumenata i dio robne kuće površine 1 567,52 m². Dio nekretnina naplaćen je doznakom na žiro račun ili prijebajem obveza i potraživanja. Dio je naplaćen vlastitim dionicama, dio preuzimanjem duga, a manji dio u gotovini. Odluku o prodaji poslovnih prostora u kojima se dio cijene može naplatiti vlastitim otplaćenim dionicama, donijela je uprava Društva koncem studenoga 1996., uz suglasnost skupštine. Prije prodaje, vrijednost nekretnina procijenio je ovlaštenu sudski vještak. Devet nekretnina, koje su prema elaboratu procijenjene u iznosu 2.592.341,- DEM, prodane su za 3.705.274,79 DEM, što je više za 1.112.933,79 DEM ili 42,9%. Natječaj za prodaju objavljen je u dnevnom tisku 13. prosinca 1996. Uprava Društva je obavila izbor najpovoljnijeg ponuditelja na sjednici održanoj koncem siječnja 1997. Prednost pri kupnji imali su ponuditelji koji su prostor unajmili i u radni odnos preuzeli zatečene zaposlenike. S odabranim ponuditeljima zaključeni su kupoprodajni ugovori, a kupci su ugovoreni iznos mogli platiti prijenosom otplaćenih dionica Društva, preuzimanjem duga prema Samoborskoj banci d.d. Samobor, prijebajem potraživanja za neisplaćene plaće, a razliku uplatiti na žiro račun ili na temelju cesije podmiriti obvezu prema nekom od vjerovnika. S društvom Samoborska banka d.d. Samobor zaključen je ugovor o preuzimanju duga.

Podmirivanjem obveza samo jednom vjerovniku, u nepovoljniji položaj stavljeni su drugi vjerovnici Društva. Prema zaključenim ugovorima, od ukupne prodajne cijene nekretnina u iznosu 3.705.274,79 DEM, prijenosom vlastitih dionica predviđeno je naplatiti 1.915.806,78 DEM (51,7%), preuzimanjem duga prema banci predviđeno je naplatiti 1.006.657,02 DEM (27,2%), prijebom potraživanja za plaće kupcu ili zaposleniku kojeg je preuzeo predviđeno je naplatiti 95.938,74 DEM (2,6%), a razliku u iznosu 686.872,25 DEM (18,5%) predviđeno je uplatiti na žiro račun ili podmiriti obveze prema nekom drugom vjerovniku. Po zaključenim ugovorima ispostavljeni su računi u iznosu 3.595.675,65 DEM, što u protuvrijednosti iznosi 12.795.777,69 kn. Za 119.599,14 DEM nisu ispostavljeni računi, jer su kupci odustali od kupnje. Uz to, zaključeni su i ugovori o prodaji osnovnih sredstava i inventara u iznosu 376.292,14 kn, te je iskazano ukupno potraživanje od kupaca nekretnina u iznosu 13.172.069,83 kn. Naplaćeno je 12.473.494,50 kn, a razlika u iznosu 698.575,33 kn odnosi se na potraživanje od kupaca koji su već na početku odustali od kupnje nekretnina. U poslovnim knjigama iskazano je potraživanje u iznosu 4.496.588,94 kn, jer ugovori o prijenosu dionica od 34 kupca u vrijednosti 3.798.013,61 kn nisu provedeni u poslovnim knjigama. Iskazana naplaćena potraživanja u iznosu 8.675.480,89 kn odnose se na preuzeti dug prema Samoborskoj banci d.d. u iznosu 3.589.478,22 kn, na preuzete vlastite dionice u iznosu 2.799.682,72 kn, prijebom obveza i potraživanja u iznosu 1.802.217,49 kn, prijebom za neisplaćene plaće u iznosu 483.167,88 kn i naplaćeno putem blagajne 934,58 kn. Zaključivanje ugovora o prodaji nekretnina u kojima je dio ugovorene cijene naplaćen vlastitim dionicama, nije u skladu s odredbama članka 233. Zakona o trgovačkim društvima, kojima je određeno da se vlastite dionice mogu stjecati samo u određenim okolnostima, kao što je otklanjanje teške štete po društvo. Naplatom potraživanja preuzimanjem duga prema poslovnoj banci, u nepovoljniji položaj stavljeni su drugi vjerovnici kojima dug do pokretanja stečaja nije podmiren.

Stečajna uprava je podigla tužbeni zahtjev protiv svih kupaca koji su dio duga platili dionicama Društva, uz obrazloženje da su na taj način otuđivane nekretnine bez odgovarajuće naplate, čime su namjerno oštećeni vjerovnici Društva, te da se pribavljanjem vlastitih dionica na nedozvoljen način smanjuje temeljni kapital Društva. S dijelom kupaca postignuta je izvansudska nagodba, a dio kupaca je uložio žalbu, što do vremena obavljanja revizije (veljača 2003.) nije riješeno.

Društvo je koncem 1991. imalo 439 zaposlenika, a 70 prije pokretanja stečaja (konac lipnja 1997.). Višak zaposlenika riješen je na način da je dijelu zaposlenika radni odnos prestao na vlastiti zahtjev, dio je na temelju sporazuma zasnovao radni odnos kod kupca nekretnina, a dio je umirovljen. Nakon otvaranja stečaja, Društvo je prestalo s radom, tri zaposlenika su nastavila raditi, dok je drugima prestao radni odnos.

Razvojnim programom za razdoblje od 1992. do 1997., planirano je povećanje ukupnog prihoda s 815.613.000.- HRD u 1992. na 991.568.000.- HRD u 1997., što je povećanje za 175.550.000.- HRD ili 21,6%.

U istom razdoblju planirano je povećanje bruto dobiti sa 6.536.000.- HRD u 1992. na 44.506.000.- HRD u 1997., što je povećanje za 37.970.000.- HRD ili 580,1%. Povećanje ostatka dobiti planirano je za 21.263.000.- HRD. Utvrđeno je da veličina i lokacija raspoloživih objekata udovoljava pretpostavkama za postizanje planiranih prihoda, osim što je potrebno rekonstruirati i obnoviti interijere (sredstvima iz vlastitih izvora). Broj zaposlenika planirano je smanjiti s 439 koncem 1991. na 350 zaposlenika na koncu 1997.

Ciljevi planirani razvojnim programom nisu ostvareni.

Od 1995. Društvo posluje s gubitkom koji je koncem 1996. iskazan u iznosu 10.415.532,50 kn. Veći dio nekretnina (osim dijela robne kuće) je prodan. Društvo je od

sredine 1996. nelikvidno, odnosno ne podmiruje obveze na vrijeme, što je bio i razlog za pokretanje stečaja koncem lipnja 1997. Društvo je nakon pokretanja stečaja prestalo s radom. Prije pokretanja stečaja, raspolagalo je s imovinom u vrijednosti 10.602.735,91 kn, koja je obuhvaćala nekretnine procijenjene vrijednosti 5.617.227,00 kn, neotpisanu vrijednost opreme i inventara u iznosu 580.156,00 kn, zalihe robe u iznosu 241.751,00 kn i razna potraživanja u iznosu 4.716.551,17 kn. Istodobno su iskazane obveze u iznosu 14.347.567,46 kn, koje ako se umanje za obveze prema malim dioničarima za otkupljene vlastite dionice iznose 12.043.639,35 kn. Prema navedenom, obveze Društva bile su veće od raspoložive imovine za 1.440.903,44 kn ili 13,6%. Na dan održavanja ročišta, 7. lipnja 1997., nepodmirene obveze iznosile su 7.348.512,00 kn, bez obračunanih kamata. Iako je Društvo u vrijeme pokretanja stečaja raspolagalo s imovinom koja je pokrivala 86,4% iskazanih obveza, do vremena obavljanja revizije (veljača 2003.) stečaj nije okončan.

S obzirom na činjenicu da ciljevi planirani razvojnim programom nisu ostvareni, da su prihodi Društva značajno smanjeni, da je veći broj nekretnina u kojima je obavljana poslovna aktivnost prodan, da Društvo od 1994. iskazuje gubitak u poslovanju, da je žiro račun neprekidno blokiran od početka rujna 1996., zbog čega je 27. lipnja 1997. otvoren stečajni postupak, nisu ostvareni ciljevi privatizacije propisani odredbama članka 1. Zakona o privatizaciji.

7. OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE

Zakonski predstavnik Društva u svom očitovanju od 3. travnja 2003. nije imao primjedbi na Izvješće Državnog ureda za reviziju.

Prema odredbama članka 7. stavka 3. Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 49/03 - pročišćeni tekst) na ovo Izvješće zakonski predstavnik može staviti prigovor u roku od

8 dana od dana njegova primitka.

O prigovoru odlučuje glavni državni revizor.

Prigovor se dostavlja Državnom uredu za reviziju, Zagreb, Tkalčićeva 19.

Ovlašteni državni revizori:

Ivo Hrvat, dipl. oec.

Sanja Dugandžić, dipl. oec.

Izvešće uručeno dana: _____

Primitak potvrđuje: _____
(žig i potpis)

SAMOBORSKI MAGAZIN, SAMOBOR

1. Radnički savjet:

Zdenko Novak predsjednik, te članovi: Nada Brglez, Anđela Brunović, Milica Canjuga, Ivica Devunić, Josip Horvat, Božidar Juratović, Kristina Kleščić, Josip Kolman, Vlado Kordić, Drago Kos, Barica Kotarski, Zdravko Noršić, Stjepan Remus, Marijan Stanec, Josip Staničić i Marija Vranešić

2. Upravni odbor:

Dubravko Budi, predsjednik od 15. prosinca 1992. do 23. veljače 1994.

Dubravko Bendeković, član od 15. prosinca 1992. do 23. veljače 1994.

Vladimir Lasić, član od 15. prosinca 1992. do 23. veljače 1994.

Ratko Pecotić, član od 15. prosinca 1992. do 23. veljače 1994.

Branko Vranešić, član od 15. prosinca 1992. do 23. veljače 1994.
predsjednik od 24. veljače 1994. do 20. svibnja 1996.

Dragica Čerkez, zam. predsjednika od 24. veljače 1994. do 20. svibnja 1996.

Anica Gluščić, član od 24. veljače 1994. do 20. svibnja 1996.

Nada Milak, član od 24. veljače 1994. do 16. siječnja 1995.

Željko Čakanić, član od 24. veljače 1994. do 17. siječnja 1995.

Franjo Kleščić, član od 24. veljače 1994. do 20. svibnja 1996.

3. Nadzorni odbor:

Veljko Horvat, predsjednik od 24. veljače 1994. do 28. lipnja 1995.

Zdenko Ivan Novak, zamj. predsjednika od 24. veljače 1994. do 28. lipnja 1995.

Božena Kralj-Vrsalović, član od 24. veljače 1994. do 28. lipnja 1995.

Tomislav Burica, predsjednik od 26. lipnja 1995. do 27. lipnja 1997.

Franjo Horvat, zam. predsjednika od 26. lipnja 1995. do 27. lipnja 1997.

Zvonko Bencetić, član od 26. lipnja 1995. do 27. lipnja 1997.

Željko Čakanić, član od 26. lipnja 1995. do 27. lipnja 1997.

Marijan Trusk, član od 26. lipnja 1995. do 27. lipnja 1997.

Srđan Barović, član od 26. lipnja 1995. do 27. lipnja 1997.

Tomislav Japunčić, član od 26. lipnja 1995. do 27. lipnja 1997.

4. Uprava:

Josip Novoselić, predsjednik od 21. svibnja 1996. do 27. lipnja 1997.

Branko Vranešić, zam. predsjednika od 21. svibnja 1996. do 27. lipnja 1997.

Anica Gluščić, član od 21. svibnja 1996. do 27. lipnja 1997.

Dragica Čerkez, član od 21. svibnja 1996. do 27. lipnja 1997.

Nenad Novoselić, član od 21. svibnja 1996. do 27. lipnja 1997.

5. Stečajni upravitelj:

Branko Tomasović, od 27. lipnja 1997.